

**Statutul din 17 iulie 1998,
DE LA ROMA AL CURTII PENALE INTERNATIONALE**

Publicat in Monitorul Oficial nr. 211 din 28 martie 2002
Emitent: Curtea Penala Internationala

PREAMBUL

Statele parti la prezentul statut,

constiente ca toate popoarele sunt unite prin legaturi stranse, iar culturile lor formeaza un patrimoniu comun si preocupate de faptul ca acest mozaic delicat ar putea fi distrus in orice moment,

avand in constiinta ca in cursul acestui secol milioane de copii, de femei si de barbati au fost victime ale unor atrocitati care sfideaza imaginatia si lezeaza profund constiinta umana,

recunoscand ca prin crimele de o asemenea gravitate se ameninta pacea, securitatea si bunastarea lumii,

afirmand ca cele mai grave crime care privesc ansamblul comunitatii internationale nu pot ramane nepedepsite si ca reprimarea lor trebuie sa fie asigurata efectiv prin masuri luate in cadrul national si prin intarirea cooperarii internationale,

determinate sa puna capat impunitatii autorilor acestor crime si sa coopereze astfel pentru prevenirea unor noi crime,

reamintind ca este de datoria fiecarui stat sa supuna jurisdicției sale penale pe responsabilii de crime internationale,

reafirmand scopurile si principiile Cartei Natiunilor Unite si, in special, ca toate statele trebuie sa se abtina de a recurge la amenintarea sau folosirea fortei, fie impotriva integritatii teritoriale sau independentei politice a vreunui stat, fie in orice alt mod incompatibil cu scopurile Natiunilor Unite,

subliniind in aceasta privinta ca nimic din prezentul statut nu poate fi interpretat ca autorizand un stat parte sa intervina intr-un conflict armat sau in afacerile interne ale unui alt stat,

determinate ca, in aceste scopuri si in interesul generatiilor prezente si viitoare, sa infiinteze o curte penala internationala permanenta si independenta, in relatie cu sistemul Natiunilor Unite, avand competenta in legatura cu crimele cele mai grave care privesc ansamblul comunitatii internationale,

subliniind ca aceasta curte penala internationala la infiintarea careia se refera prezentul statut este complementara jurisdicțiilor penale nationale,

hotarate sa garanteze in mod durabil respectarea si realizarea justitiei internationale,

au convenit cele ce urmeaza:

CAPITOLUL I: Infiintarea Curtii

Art. 1: Curtea

Se infiinteaza o Curte penala internationala (Curtea) ca institutie permanenta, care poate sa isi exercite competenta fata de persoane pentru crimele cele mai grave, avand un rasunet international in sensul prezentului statut. Ea este complementara jurisdicțiilor penale nationale.

Competenta si functionarea sa sunt reglementate de dispozitiile prezentului statut.

Art. 2: Legatura Curtii cu Natiunile Unite

Curtea este legata de Natiunile Unite printr-un acord care trebuie sa fie aprobat de Adunarea statelor parti la prezentul statut, apoi incheiat de presedintele Curtii in numele acesteia.

Art. 3: Sediul Curtii

1. Curtea isi are sediul la Haga, in Olanda (statul gazda).
2. Curtea si statul gazda convin asupra unui acord de sediu care trebuie sa fie aprobat de Adunarea Statelor Parti, apoi incheiat de presedintele Curtii in numele acesteia.
3. Daca socoteste de cuviinta, Curtea poate sa functioneze intr-un alt loc potrivit dispozitiilor prezentului statut.

Art. 4: Regimul si competentele juridice ale Curtii

1. Curtea are personalitate juridica internationala. Ea are, de asemenea, capacitatea juridica necesara pentru a-si exercita functiile si indeplini misiunea.
2. Curtea poate sa isi exercite functiile si competentele, potrivit prezentului statut, pe teritoriul oricarui stat parte, iar printr-o conventie in acest scop, pe teritoriul oricarui alt stat.

CAPITOLUL II: Competenta, admisibilitate si drept aplicabil

Art.5: Crimele care intra in competenta Curtii

1. Competenta Curtii este limitata la crimele cele mai grave care privesc ansamblul comunitatii internationale. In baza prezentului statut Curtea are competenta in ceea ce priveste urmatoarele crime:

- a) crima de genocid;
- b) crimele impotriva umanitatii;
- c) crimele de razboi;
- d) crima de agresiune.

2. Curtea isi va exercita competenta in ceea ce priveste crima de agresiune cand va fi adoptata o dispozitie conform art. 121 si 123, care va defini aceasta crima si va fixa conditiile exercitarii competentei Curtii in ceea ce o priveste. Aceasta dispozitie va trebui sa fie compatibila cu dispozitiile pertinente ale Cartei Natiunilor Unite.

Art. 6: Crima de genocid

In scopurile prezentului statut, prin crima de genocid se intelege oricare dintre faptele mentionate mai jos, savarsita cu intentia de a distruge, in intregime sau in parte, un grup national, etnic, rasial sau religios, si anume:

- a) uciderea de membri ai grupului;
- b) vatamarea grava a integritatii fizice sau mintale privind membri ai grupului;
- c) supunerea cu intentie a grupului unor conditii de existenta care sa antreneze

distrugerea sa fizica totala sau partiala;

d) masuri vizand impiedicarea nasterilor in sanul grupului;

e) transferarea fortata de copii apartinand unui grup in alt grup.

Art. 7: Crime impotriva umanitatii

1. In scopurile prezentului statut, prin crima impotriva umanitatii se intelege una dintre faptele mentionate mai jos, cand aceasta este comisa in cadrul unui atac generalizat sau sistematic lansat impotriva unei populatii civile si in cunostinta de acest atac:

a) omorul;

b) exterminarea;

c) supunerea la sclavie;

d) deportarea sau transferarea fortata de populatie;

e) intemnitarea sau alta forma de privare grava de libertate fizica, cu violarea dispozitiilor fundamentale ale dreptului international;

f) tortura;

g) violul, sclavajul sexual, prostitutia fortata, graviditatea fortata, sterilizarea fortata sau orice alta forma de violenta sexuala de o gravitate comparabila;

h) persecutarea oricarui grup sau a oricarei colectivitati identificabile din motive de ordin politic, rasial, national, etnic, cultural, religios sau sexual, in sensul paragrafului 3, ori in functie de alte criterii universal recunoscute ca inadmisibile in dreptul international, in corelare cu orice act prevazut in prezentul paragraf sau orice crima de competenta Curtii;

i) disparitiile fortate de persoane;

j) crima de apartheid;

k) alte fapte inumane cu caracter analog cauzand cu intentie suferinte mari sau vatamari grave ale integritatii fizice ori ale sanatatii fizice sau mintale.

2. In scopurile paragrafului 1;

a) prin atac indreptat impotriva unei populatii civile se intelege comportamentul care consta in comiterea multipla de acte vizate la paragraful 1 impotriva oricarei populatii civile, in aplicarea sau in sprijinirea politicii unui stat ori a unei organizatii avand ca scop un asemenea atac;

b) prin exterminare se intelege indeosebi fapta de a impune cu intentie conditii de viata, ca privarea accesului la hrana si la medicamente, cu scopul de a antrena distrugerea unei parti a populatiei;

c) prin supunerea la sclavie se intelege fapta de a exercita asupra unei persoane unul sau ansamblul atributelor legate de dreptul de proprietate, inclusiv in cadrul traficului de fiinte umane, in special de femei si copii;

d) prin deportare sau transfer fortat de populatie se intelege fapta de a deplasa in mod fortat persoane, expulzandu-le sau prin alte mijloace coercitive, din regiunea in care ele se afla legal, fara motive admise in dreptul international;

e) prin tortura se intelege fapta de a cauza cu intentie durere sau suferinte acute, fizice sau mintale, unei persoane care se afla sub paza sau controlul faptuitorului; intelesul acestui termen nu se extinde la durerea sau suferintele rezultand exclusiv din sanctiuni legale, care sunt inerente acestor sanctiuni sau ocazionate de ele;

f) prin graviditate fortata se intelege detinerea ilegala a unei femei insarcinate in mod fortat, cu intentia de a modifica compozitia etnica a unei populatii sau de a comite alte violari grave ale dreptului international. Aceasta definitie nu poate in nici un fel sa fie interpretata ca avand o incidenta asupra legilor nationale referitoare la graviditate;

g) prin persecutie se intelege denegarea cu intentie si grav de drepturi fundamentale cu violarea dreptului international, din motive legate de identitatea grupului sau colectivitatii care face obiectul acesteia;

h) prin crima de apartheid se intelege fapte inumane analoage celor vizate la paragraful 1, comise in cadrul unui regim institutionalizat de oprinare sistematica si de dominare a unui grup rasial asupra oricarui alt grup rasial sau oricaror alte grupuri rasiale si cu intentia de a mentine acest regim;

i) prin disparitii fortate de persoane se intelege cazurile in care persoanele

sunt arestate, detinute sau rapite de catre un stat ori o organizatie politica sau cu autorizarea, sprijinul ori asentimentul acestui stat sau al acestei organizatii, care refuza apoi sa admita ca aceste persoane sunt private de libertate sau sa dezvaluie soarta care le este rezervata ori locul unde se afla, cu intentia de a le sustrage protectiei legii pe o perioada prelungita.

3. In scopurile prezentului statut, prin termenul sex se intelege unul sau celalalt sex, masculin ori feminin, dupa contextul societatii. El nu implica nici un alt sens.

Art. 8: Crime de razboi

1. Curtea are competenta in ceea ce priveste crimele de razboi, indeosebi cand aceste crime se inscriu intr-un plan sau o politica ori cand ele fac parte dintr-o serie de crime analoage comise pe scara larga.

2. In scopurile statutului, prin crime de razboi se intelege:

a) infractiunile grave la conventiile de la Geneva din 12 august 1949, si anume oricare dintre faptele mentionate mai jos, daca ele se refera la persoane sau bunuri protejate de dispozitiile conventiilor de la Geneva:

(i) omuciderea intentionata;

(ii) tortura si tratamentele inumane, inclusiv experientele biologice;

(iii) fapta de a cauza cu intentie suferinte mari sau de a vatama grav integritatea fizica ori sanatatea;

(iv) distrugerea si insusirea de bunuri, nejustificate de necesitati militare si executate pe scara larga intr-un mod ilicit si arbitrar;

(v) fapta de a constrange un prizonier de razboi sau o persoana protejata sa serveasca in fortele unei puteri inamice;

(vi) fapta de a priva cu intentie un prizonier de razboi sau oricare alta persoana protejata de dreptul sau de a fi judecata regulamentar si impartial;

(vii) deportarea sau transferul ilegal ori detentia ilegala;

(viii) luarea de ostatici;

b) celelalte violari grave ale legilor si cutumelor aplicabile conflictelor armate internationale in cadrul stabilit al dreptului international, si anume una dintre faptele ce urmeaza:

(i) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva populatiei civile in general sau impotriva civililor care nu participa direct la ostilitati;

(ii) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva bunurilor cu caracter civil, adica a celor care nu sunt obiective militare;

(iii) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva personalului, instalatiilor, materialului, unitatilor sau vehiculelor folosite in cadrul unei misiuni de ajutor umanitar sau de mentinere a pacii conform Cartei Natiunilor Unite, cu conditia ca acestea sa aiba dreptul la protectia pe care dreptul international al conflictelor armate o garanteaza civililor si bunurilor cu caracter civil;

(iv) fapta de a lansa intentionat un atac stiind ca el va cauza in mod incidental pierderi de vietii omenesti in randul populatiei civile, raniri ale persoanelor civile, pagube bunurilor cu caracter civil sau daune extinse, de durata si grave, mediului inconjurator care ar fi vadit excesive in raport cu ansamblul avantajului militar concret si direct asteptat;

(v) fapta de a ataca sau bombardata, prin orice mijloace, orase, sate, locuinte sau constructii care nu sunt aparate si care nu sunt obiective militare;

(vi) fapta de a omori sau de a rani un combatant care, dupa ce a depus armele sau nemaiastrand mijloace de a se apara, s-a predat fara conditii;

(vii) fapta de a utiliza pe nedrept pavilionul parlamentar, drapelul sau insignele militare si uniforma inamicului sau ale Organizatiei Natiunilor Unite, precum si semnele distinctive prevazute de conventiile de la Geneva si, facand aceasta, de a cauza pierderi de vietii omenesti sau raniri grave;

(viii) transferarea, direct sau indirect, de catre o putere ocupanta, a unei parti a populatiei sale civile, in teritoriul pe care ea il ocupa, sau deportarea ori transferarea in interiorul sau in afara teritoriului ocupat a totalitatii sau a unei parti a populatiei din acest teritoriu;

(ix) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva cladirilor consacrate religiei, invatamantului, artei, stiintei sau actiunii caritabile, monumentelor istorice, spitalelor si locurilor unde bolnavii sau ranitii sunt adunati, cu conditia ca aceste constructii sa nu fie obiective militare;

(x) fapta de a supune persoanele unei parti adverse cazute in puterea sa la mutilari ori la experiente medicale sau stiintifice de orice fel, care nu sunt motivate de un tratament medical, dentar sau spitalicesc, nici efectuate in interesul acestor persoane, ci care atrag moartea acestora sau le pun grav sanatatea in pericol;

(xi) fapta de a omori sau rani prin tradare indivizi apartinand natiunii sau armatei inamice;

(xii) fapta de a declara ca nu va fi indurare pentru invinsi;

(xiii) fapta de a distruge sau de a confisca bunurile inamicului, in afara de cazurile in care aceste distrugerii sau confiscari ar fi imperios ordonate de necesitatile razboiului;

(xiv) fapta de a declara stinse, suspendate sau inadmisibile in justitie drepturile si actiunile cetatenilor partii adverse;

(xv) fapta unui beligerant de a constrange cetatenii partii adverse sa ia parte la operatiunile de razboi indreptate impotriva tarii lor, chiar daca ei erau in serviciul acestui beligerant inainte de inceperea razboiului;

(xvi) jefuirea unui oras sau a unei localitati, chiar luate cu asalt;

(xvii) fapta de a utiliza otrava sau arme otravitoare;

(xviii) fapta de a utiliza gaze asfixiante, toxice sau asimilate si orice lichide, materii sau procedee analoage;

(xix) fapta de a utiliza gloante care se dilata sau se aplatizeaza cu usurinta in corpul uman, cum sunt gloantele al caror invelis dur nu acopera in intregime mijlocul sau sunt perforate de taieturi;

(xx) fapte de a folosi arme, proiectile, materiale si metode de lupta de natura sa cauzeze daune de prisos sau suferinte inutile ori de a actiona fara discriminare cu violarea dreptului international al conflictelor armate, cu conditia ca aceste arme, proiectile, materiale si metode de lupta sa faca obiectul unei interdictii generale si ca ele sa fie inscrise intr-o anexa a prezentului statut, pe cale de amendament adoptat potrivit dispozitiilor art. 121 si 123;

(xxi) atingerile aduse demnitatii persoanei, indeosebi tratamentele umilitoare si degradante;

(xxii) violul, sclavajul sexual, prostitutia fortata, graviditatea fortata, astfel cum aceasta a fost definita la art. 7 paragraful 2 lit. f), sterilizarea fortata sau orice alta forma de violenta sexuala constituind o infractiune grava la conventiile de la Geneva;

(xxiii) fapta de a utiliza prezenta unui civil sau a unei alte persoane protejate pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forte militare sa nu fie tinta operatiunilor militare;

(xxiv) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva cladirilor, materialului, unitatilor si mijloacelor de transport sanitar si a personalului care foloseste, conform dreptului international, semnele distinctive prevazute de conventiile de la Geneva;

(xxv) fapta de a infomete in mod deliberat civili, ca metoda de razboi, privandu-i de bunurile indispensabile supravietuirii, inclusiv impiedicandu-l intentionat sa primeasca ajutoarele prevazute de conventiile de la Geneva;

(xxvi) fapta de a proceda la recrutarea si inrolarea copiilor de varsta mai mica de 15 ani in fortele armate nationale sau de a-i face sa participe activ la ostilitati;

c) in caz de conflict armat care nu prezinta un caracter international, violarile grave ale art. 3, comun celor 4 Conventii de la Geneva din 12 august 1949, si anume oricare dintre faptele mentionate mai jos, comise impotriva persoanelor care nu participa direct la ostilitati, inclusiv membrii fortelor armate care au depus armele si persoanele care au fost scoase in afara luptei din cauza bolii, ranirii, detentiei sau din orice alta cauza:

(i) atentatele la viata si la integritatea corporala, mai ales omorul sub toate formele sale, mutilarile, tratamentele cu cruzime si tortura;

(ii) atingerile aduse demnitatii persoanei, mai ales tratamentele umilitoare si degradante;

(iii) luarile de ostatici;

(iv) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată prealabilă, date de un tribunal legal constituit și cu respectarea garanțiilor judiciare generale

recunoscute ca indispensabile;

d) lit. c) a paragrafului 2 se aplica conflictelor armate care nu prezinta un caracter international si nu se aplica deci situatiilor de tulburari sau tensiuni interne, cum sunt insurectia, actele izolate si sporadice de violenta si actele de natura similara;

e) celelalte violari grave ale legilor si cutumelor aplicabile conflictelor armate care nu prezinta un caracter international, in cadrul stabilit de dreptul international, si anume oricare dintre urmatoarele fapte:

(i) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva populatiei civile in general sau impotriva persoanelor civile care nu participa direct la ostilitati;

(ii) fapta de a lansa intentionat atacuri impotriva cladirilor, materialelor, unitatilor si mijloacelor de transport sanitar si a personalului care utilizeaza, conform dreptului international, insemnele distinctive prevazute de conventiile de la Geneva;

(iii) fapta de a lansa atacuri deliberate impotriva personalului, instalatiilor, materialului, unitatilor sau vehiculelor folosite in cadrul unei misiuni de ajutor umanitar sau de mentinere a pacii, conform Cartei Natiunilor Unite, cu conditia ca acestea sa aiba dreptul la protectia pe care dreptul international al conflictelor armate il garanteaza civililor si bunurilor cu caracter civil;

(iv) fapta de a lansa atacuri deliberate impotriva constructiilor consacrate religiei, invatamantului, artei, stiintei sau actiunii caritabile, monumentelor istorice, spitalelor si locurilor unde sunt adunati bolnavi si raniti, cu conditia ca aceste cladiri sa nu fie obiective militare;

(v) jefuirea unui oras sau a unei localitati, chiar luate cu asalt;

(vi) violul, sclavajul sexual, prostitutia fortata, graviditatea fortata, astfel este definita la art. 7 paragraful 2 lit. f), sterilizarea fortata sau orice alta forma de violenta sexuala constituind o violare grava a art. 3 comun celor 4 conventii de la Geneva;

(vii) fapta de a proceda la recrutarea si inrolarea copiilor in varsta mai mica de 15 ani in fortele armate sau in grupari armate ori de a-i face sa participe activ la ostilitati;

(viii) fapta de a ordona deplasarea populatiei civile pentru considerente avand

legatura cu conflictul, in afara cazurilor in care securitatea civililor sau imperativele militare o cer;

(ix) fapta de a ucide sau a rani prin tradare un adversar combatant;

(x) fapta de a declara ca nu va exista indurare pentru invinsi;

(xi) fapta de a supune persoanele care sunt impotriva unei alte parti la conflict, cazute in puterea sa, la mutilari sau experiente medicale ori stiintifice care nu sunt nici motivate de un tratament medical dentar sau spitalicesc, nici efectuate in interesul acestor persoane si care atrag moartea acestora sau le pun in mod serios sanatatea in pericol;

(xii) fapta de a distruge sau de a confisca bunurile unui adversar, in afara de cazul in care aceste distrugerii sau confiscari sunt imperios ordonate de necesitatile conflictului;

f) lit. e) a paragrafului 2 se aplica conflictelor armate care nu prezinta un caracter international si nu se aplica deci situatiilor de tulburari si de tensiuni interne, cum sunt insurectiile, actele izolate sau sporadice de violenta sau alte acte de natura similara. Lit. e) a paragrafului 2 se aplica conflictelor armate care opun in mod prelungit, pe teritoriul unui stat, autoritatile guvernului acestui stat si grupuri armate organizate sau grupuri armate organizate intre ele.

3. Nici o prevedere din paragraful 2 lit. c) si e) nu afecteaza responsabilitatea unui guvern de a mentine sau restabili ordinea publica in stat ori de a apara unitatea si integritatea teritoriala a statului prin toate mijloacele legitime.

Art. 9: Elementele constitutive ale crimelor

1. Elementele constitutive ale crimelor ajuta Curtea sa interpreteze si sa aplice art. 6, 7 si 8 ale prezentului statut. Ele trebuie sa fie aprobate cu o majoritate de doua treimi din numarul membrilor Adunarii statelor parti.

2. Amendamentele la elementele constitutive ale crimelor pot fi propuse de: a) un stat parte; b) judecatorii, care decid cu majoritate absoluta; c) procurorul.

Amendamentele trebuie sa fie adoptate cu majoritatea de doua treimi din numarul membrilor Adunarii statelor parti.

3. Elementele constitutive ale crimelor si amendamentele care se raporteaza la ele sunt conforme prezentului statut.

Art. 10

Nici o dispozitie din prezentul capitol nu trebuie interpretata ca limitand sau afectand in vreun fel regulile de drept international existente sau in curs de elaborare, care privesc alte scopuri decat prezentul statut.

Art. 11: Competenta ratione temporis

1. Curtea nu are competenta decat in privinta crimelor ce tin de competenta sa, comise dupa intrarea in vigoare a prezentului statut.

2. Daca un stat devine parte la prezentul statut dupa intrarea in vigoare a acestuia, Curtea nu poate sa isi exercite competenta decat cu privire la crime comise dupa intrarea in vigoare a statutului pentru acest stat, in afara de cazul in care acel stat face declaratia prevazuta la art. 12 paragraful 3.

Art. 12

1. Un stat care devine parte la statut recunoaste prin aceasta competenta Curtii cu privire la crimele prevazute la art. 5.

2. In cazurile prevazute la art. 13 lit. a) sau c) Curtea poate sa isi exercite competenta daca unul dintre statele mentionate la lit. a) sau b) ale prezentului paragraf sau ambele state sunt parti la prezentul statut ori au recunoscut competenta Curtii conform paragrafului 3:

a) statul pe teritoriul caruia comportamentul in cauza s-a produs sau, in cazul in care crima a fost comisa la bordul unei nave ori aeronave, statul pavilionului ori statul de inmatriculare;

b) statul caruia persoana acuzata de crime ii este resortisant.

3. Daca recunoasterea competentei Curtii de catre un stat care nu este parte la prezentul statut este necesara potrivit dispozitiilor paragrafului 2, acest stat poate, prin declaratie depusa pe langa grefier, sa consimta ca fata de crima in discutie Curtea sa isi exercite competenta. Statul care a recunoscut competenta Curtii coopereaza cu aceasta fara intarziere si fara exceptie, conform cap. IX.

Art. 13: Exercitarea competentei

Curtea poate sa isi exercite competenta fata de crimele prevazute la art. 5, conform dispozitiilor prezentului statut:

a) daca o fapta in care una sau mai multe dintre aceste crime par sa fi fost comise este deferita procurorului de catre un stat parte, cum este prevazut la art. 14;

b) daca o fapta in care una sau mai multe dintre aceste crime par sa fi fost comise este deferita procurorului de Consiliul de Securitate care actioneaza in baza cap. VII al Cartei Natiunilor Unite; sau

c) daca procurorul a deschis o ancheta cu privire la crima in discutie, in baza art. 15.

Art. 14: Transmiterea unei fapte de catre un stat parte

1. Oricare stat parte poate deferi procurorului o fapta in care una sau mai multe crime ce sunt de competenta Curtii par sa fi fost comise si sa roage procurorul sa ancheteze aceasta fapta pentru a stabili daca una sau mai multe persoane identificate ar trebui sa fie acuzate pentru aceste crime.

2. Statul care procedeaza la trimitere indica pe cat posibil circumstantele pertinente ale cauzei si prezinta documentele justificative de care dispune.

Art. 15: Procurorul

1. Procurorul poate deschide o ancheta din proprie initiativa, vazand informatiile privind crimele care tin de competenta Curtii.

2. Procurorul verifica seriozitatea informatiilor primite. In acest scop el poate cere informatii suplimentare statelor, organelor Organizatiei Natiunilor Unite, organizatiilor interguvernamentale si neguvernamentale sau altor surse demne de incredere pe care le socoteste corespunzatoare si poate strange depozitii scrise sau orale la sediul Curtii.

3. Daca considera ca exista motive intemeiate de a deschide o ancheta, procurorul prezinta Camerei preliminare o cerere de autorizare in acest sens, insotita de orice element justificativ obtinut. Victimele pot fi reprezentate la Camera preliminara conform Regulamentului de procedura si de probe.

4. Daca dupa examinarea cererii si a elementelor justificative care o insotesc Camera preliminara considera ca se justifica deschiderea unei anchete si ca

pare sa fie de competenta Curtii cauza, Camera preliminara isi da autorizarea, fara prejudicierea deciziilor pe care Curtea le va lua ulterior in materie de competenta si admisibilitate.

5. Un raspuns negativ al Camerei preliminare nu impiedica procurorul sa prezinte in continuare o noua cerere bazandu-se pe noi fapte si probe avand legatura cu aceeasi situatie.

6. Daca dupa examenul preliminar prevazut la paragrafele 1 si 2 procurorul conchide ca informatiile care i-au fost supuse nu justifica deschiderea unei anchete, el avizeaza despre aceasta pe cei care i le-au furnizat. Acestuia nu ii este interzis sa examineze, in lumina noilor fapte sau probe, alte informatii care i-ar putea fi comunicate in legatura cu aceeasi cauza.

Art. 16: Amanarea anchetei sau a urmaririi

Nici o ancheta si nici o urmarire nu pot fi angajate, nici conduse in baza prezentului statut in perioada de douasprezece luni care urmeaza datei la care Consiliul de Securitate a facut o cerere in acest sens Curtii printr-o rezolutie adoptata in baza cap. VII al Cartei Natiunilor Unite; cererea poate fi reinnoita de catre Consiliul de Securitate in aceleasi conditii.

Art. 17: Probleme referitoare la admisibilitate

1. Tinand seama de al zecelea alineat al preambulului si de art. 1, o cauza este considerata inadmisibila de catre Curte daca:

a) cauza face obiectul unei anchete sau urmariri din partea unui stat avand competenta in speta, in afara de cazul in care acest stat nu are vointa sau se afla in incapacitate reala de a duce la bun sfarsit ancheta ori urmarirea;

b) cauza a facut obiectul unei anchete din partea statului avand competenta in speta, care a decis sa nu urmareasca persoana in cauza in afara de cazul in care aceasta decizie nu este rezultatul lipsei de vointa sau al incapacitatii statului de a duce intr-adevar la bun sfarsit urmaririle;

c) persoana in cauza a fost deja judecata pentru comportamentul care face obiectul plangerii si nu poate fi judecata de Curte in baza art. 20 paragraful 3;

d) cauza nu este suficient de grava pentru a i se da curs de catre Curte.

2. pentru a determina daca exista lipsa de vointa a statului intr-un caz de speta,

Curtea, tinand seama de garantiile unui proces echitabil, recunoscute de dreptul international, considera aplicabile una sau mai multe dintre circumstantele urmatoare:

a) procedura a fost sau este angajata ori decizia statului a fost luata in scopul sustragerii persoanei in cauza de la responsabilitatea sa penala pentru crimele ce tin de competenta Curtii, prevazute la art. 5;

b) procedura a suferit o intarziere nejustificata care, in circumstantele respective, este incompatibila cu intentia de a actiona in justitie persoana in cauza;

c) procedura nu a fost sau nu este condusa intr-un mod independent ori impartial, ci intr-un mod care, in circumstantele date, este incompatibila cu intentia de a actiona in justitie persoana in cauza.

3. Pentru a determina daca exista incapacitate a statului intr-un caz de speta Curtea apreciaza daca statul nu este in masura sa se sesizeze cu privire la acuzat, sa reuneasca probele si marturiile necesare sau sa conduca in alt mod la bun sfarsit procedura, ca urmare a prabusirii in intregime sau intr-o masura substantiala a propriului aparat judiciar sau a indisponibilitatii acestuia.

Art. 18: Decizia preliminara asupra admisibilitatii

1. Cand o situatie este deferita Curtii, dupa cum prevede art. 13 lit. a), si procurorul a stabilit ca exista considerente intemeiate pentru a deschide o ancheta sau cand procurorul a deschis o ancheta conform art. 13 lit. c) si art. 15, procurorul notifica despre aceasta tuturor statelor parti si statelor care, potrivit informatiilor disponibile, ar avea in mod obisnuit competenta in ceea ce priveste crimele despre care este vorba. Acesta o poate face cu titlu confidential, iar cand considera ca este necesar pentru a proteja persoane, pentru a preveni distrugerea probelor sau pentru a impiedica fuga de persoane, el poate restrange sfera informatiilor pe care le comunica statelor.

2. In luna care urmeaza primirii acestei notificari un stat poate informa Curtea ca deschide sau ca a deschis o ancheta asupra resortisantilor sai sau altor persoane care se afla sub jurisdicia sa pentru actele criminale care ar putea constitui crime prevazute la art. 5 si care au legatura cu informatiile notificate statelor. Daca statul ii cere, procurorul ii incredinteaza ancheta cu privire la aceste persoane, in afara de cazul in care Camera preliminara nu il autorizeaza, la cererea sa, de a face el insusi ancheta.

3. Aceasta amanare de a ancheta poate fi reexaminata de procuror dupa sase luni de la luarea deciziei sau in orice moment in care s-ar produce o schimbare considerabila de imprejurari decurgand din lipsa de vointa sau din incapacitatea statului de a duce intr-adevar la bun sfarsit ancheta.

4. Statul interesat sau procurorul poate declara apel in fata Camerei de apel impotriva deciziei Camerei preliminare, dupa cum prevede art. 82. Acest apel poate fi examinat dupa o procedura accelerata.

5. Cand amana ancheta, dupa cum se prevede la paragraful 2, procurorul poate cere statului in cauza sa il informeze in mod regulat cu privire la progresele anchetei si, dupa caz, despre urmaririle angajate in continuare. Statele parti raspund acestor cereri fara intarzieri nejustificate.

6. In asteptarea deciziei Camerei preliminare sau in orice moment dupa ce s-a hotarat amanarea anchetei sale, dupa cum prevede prezentul articol, procurorul poate, cu titlu exceptional, sa ceara Camerei preliminare autorizarea de a lua masurile de ancheta necesare pentru a conserva probele in cazul in care ocazia strangerii de elemente de proba importante nu va mai aparea sau daca exista un risc apreciabil ca aceste elemente de proba sa nu mai fie disponibile in continuare.

7. Statul care a contestat o decizie a Camerei preliminare in baza prezentului articol poate contesta admisibilitatea unei cauze, conform art. 19, invocand fapte noi sau o schimbare importanta de circumstante.

Art. 19: Contestarea competentei Curtii sau a admisibilitatii unei cauze

1. Curtea se asigura ca este competenta pentru orice cauza dedusa in fata ei. Curtea poate, din oficiu, sa se pronunte asupra admisibilitatii cauzei conform art. 17.

2. Pentru motivele indicate la art. 17 pot contesta admisibilitatea cauzei sau competenta Curtii:

a) acuzatul sau persoana impotriva careia a fost eliberat un mandat de arestare ori o citatie de infatisare in baza art. 58;

b) statul care este competent in privinta crimei datorita faptului ca acesta desfasoara sau a condus o ancheta ori ca exercita sau a exercitat urmariri in speta; sau

c) statul care trebuia sa fi recunoscut competenta Curtii, potrivit art. 12.

3. Procurorul poate cere Curtii sa se pronunte asupra unei chestiuni de competenta sau de admisibilitate. In procedurile referitoare la competenta si la admisibilitate cei care au deferit o situatie in aplicarea art. 13, precum si victimele pot, de asemenea, sa supuna Curtii observatii.

4. Admisibilitatea unei cauze sau competenta Curtii nu poate fi contestata decat o singura data de catre persoanele sau statele prevazute la paragraful 2. Exceptia trebuie ridicata inaintea deschiderii sau la momentul deschiderii procesului. In circumstante exceptionale Curtea poate permite ca o exceptie sa fie ridicata mai mult decat o data sau intr-o faza ulterioara a procesului. Exceptiile de inadmisibilitate ridicate la deschiderea procesului sau in continuare, cu autorizarea Curtii, nu pot fi fondate decat pe dispozitiile art. 17 paragraful 1 lit. c).

5. Statele prevazute la paragraful 2 lit. b) si c) ridica exceptia cat mai curand posibil.

6. Inainte de confirmarea invinuirilor exceptiile de inadmisibilitate sau de incompetenta sunt trimise Camerei preliminare. Dupa confirmarea invinuirilor ele sunt trimise Camerei de prima instanta. Se poate face apel la Camera de apel impotriva deciziilor referitoare la competenta sau admisibilitate, conform art. 82.

7. Daca exceptia este ridicata de statul precizat la paragraful 2 lit. b) sau c), procurorul amana ancheta pana cand Curtea ia decizia prevazuta la art. 17.

8. Asteptand sa statueze, procurorul poate cere Curtii autorizarea:

a) sa ia masurile de ancheta prevazute la art. 18 paragraful 6;

b) sa stranga depozitiile sau declaratiile unui martor ori sa duca la bun sfarsit operatiunile de adunare si examinare a probelor incepute inainte de ridicarea exceptiei;

c) sa impiedice, in cooperare cu statele in cauza, fuga persoanelor impotriva carora procurorul a cerut deja un mandat de arestare conform art. 58.

9. O exceptie nu altereaza cu nimic validitatea oricaror masuri luate de procuror si oricaror ordonante sau mandate emise de Curte inainte ca exceptia sa fie ridicata.

10. Cand Curtea a hotarat ca o cauza este inadmisibila tinand seama de art. 17, procurorul poate sa ii ceara sa isi reaprecieze decizia daca este sigur ca fapte noi aparute infirma considerentele pentru care cauza a fost judecata ca inadmisibila in virtutea art. 17.

11. Daca, tinand seama de art. 17, procurorul amana ancheta, poate cere statului interesat sa il informeze asupra derularii procedurii. Aceste informatii sunt confidentiale daca statul o cere. Daca procurorul decide ca urmare sa deschida o ancheta, el notifica decizia sa statului a carei procedura a stat la originea amanarii.

Art. 20: Non bis in idem

1. Cu exceptia dispozitiilor contrare ale prezentului statut, nimeni nu poate fi judecat de Curte pentru actele constitutive de crime pentru care a fost deja condamnat sau anchetat de aceasta.

2. Nimeni nu poate fi judecat de catre o alta instanta pentru o crima prevazuta la art. 5 pentru care a fost deja condamnat sau achitat de catre Curte.

3. Oricine a fost judecat de catre o alta instanta pentru un comportament cazand de asemenea sub prevederile art. 6, 7 sau 8 nu poate fi judecat de catre Curte decat daca procedura in fata altor instante:

a) avea ca scop sa sustraga persoanele in cauza responsabilitatii penale pentru crime ce tin de competenta Curtii; sau

b) nu a fost condusa in mod independent sau impartial, cu respectarea garantiilor prevazute de dreptul international, ci intr-un mod care, in circumstantele date, era incompatibil cu intentia de a actiona persoana in justitie.

Art. 21: Dreptul aplicabil

1. Curtea aplica:

a) in primul rand, prezentul statut, elementele crimelor si Regulamentul de procedura si de probe;

b) in al doilea rand, dupa caz, tratatele aplicabile, principiile si regulile de drept international, inclusiv principiile stabilite de dreptul international al conflictelor

armate;

c) in lipsa, principiile generale ale dreptului desprinse de Curte din legile nationale reprezentand diferite sisteme juridice ale lumii, inclusiv, dupa caz, legile nationale ale statelor sub jurisdicia carora s-ar afla in mod obisnuit crima, daca aceste principii nu sunt incompatibile cu prezentul statut si nici cu dreptul international, regulile si normele internationale recunoscute.

2. Curtea poate aplica principiile si normele de drept asa cum ea le-a interpretat in deciziile sale anterioare.

3. Aplicarea si interpretarea dreptului, prevazute in prezentul articol, trebuie sa fie compatibile cu drepturile omului recunoscute pe plan international si fara nici o discriminare bazata pe considerente ca cele ale apartenentei la unul sau celalalt sex, dupa cum este definit in art. 7 paragraful 3, varsta, rasa, culoarea, limba, religia sau convingerea, opiniile politice sau de alta natura, originea nationala, etnica sau sociala, averea, nasterea sau orice alta calitate.

CAPITOLUL III: Principii generale de drept penal

Art. 22: Nullum crimen sine lege

1. O persoana nu raspunde penal in baza prezentului statut decat daca comportamentul sau constituie, in momentul in care se produce, o crima ce tine de competenta Curtii.

2. Definirea unei crime este de stricta interpretare si nu poate fi extinsa prin analogie. In caz de ambiguitate ea este interpretata in favoarea persoanei care face obiectul unei anchete, urmariri sau condamnari.

3. Prezentul articol nu impiedica ca un comportament sa fie calificat drept crima, tinand seama de dreptul international, independent de prezentul statut.

Art. 23: Nulla poena sine lege

O persoana care a fost condamnata de Curte nu poate fi pedepsita decat in conformitate cu dispozitiile prezentului statut.

Art. 24: Neretroactivitate ratione personae

1. Nimeni nu raspunde penal, in baza prezentului statut, pentru un comportament anterior intrarii in vigoare a acestuia.

2. Daca dreptul aplicabil unei cauze este modificat inainte de judecarea definitiva, se aplica dreptul cel mai favorabil persoanei care face obiectul unei anchete, urmariri sau al unei condamnari.

Art. 25: Raspunderea penala individuala

1. Curtea este competenta in privinta persoanelor fizice in baza prezentului statut.

2. Oricine comite o crima ce tine de competenta Curtii este individual responsabil si poate fi pedepsit conform prezentului statut.

3. Conform dispozitiilor prezentului statut, o persoana raspunde penal si poate fi pedepsita pentru o crima ce tine de competenta Curtii daca:

a) comite acea crima, fie individual, impreuna cu o alta persoana sau prin intermediul unei alte persoane, fie ca aceasta alta persoana este sau nu responsabila penal;

b) ordona, solicita sau incurajeaza comiterea unei asemenea crime, atunci cand exista comitere sau tentativa de comitere a acestei crime;

c) in vederea facilitarii comiterii unei astfel de crime, ea isi aduce ajutorul, concursul sau orice alta forma de asistenta la comiterea ori la tentative de comitere a acestei crime, inclusiv furnizand mijloacele acestei comiteri;

d) contribuie in orice alt mod la comiterea sau la tentativa de comitere a unei asemenea crime de catre un grup de persoane actionand impreuna. Aceasta contributie trebuie sa fie intentionata si, dupa caz:

(i) sa urmareasca facilitarea activitatii criminale sau proiectului criminal al grupului, daca aceasta activitate sau acest proiect comporta executarea unei crime ce tine de competenta Curtii; sau

(ii) sa fie facuta in deplina cunostinta a intentiei grupului de a comite aceasta crima.

e) fiind vorba de crima de genocid, incita direct si public pe altul sa o comita;

f) incearca sa comita o asemenea crima prin acte care, prin caracterul lor substantial, constituie inceputul executarii crimei fara ca aceasta sa fie

indeplinita datorita unor circumstante independente de vointa sa. Cu toate acestea, persoana care abandoneaza efortul de a comite crima sau impiedica prin orice alt mod savarsirea ei nu poate fi pedepsita in baza prezentului statut pentru tentativa daca a renuntat complet si in mod voluntar la proiectul criminal.

4. Nici o dispozitie a prezentului statut, referitoare la raspunderea penala a indivizilor, nu afecteaza raspunderea statelor in dreptul international.

Art. 26: Lipsa de competenta in privinta persoanelor sub 18 ani

Curtea nu are competenta fata de o persoana sub varsta de 18 ani in momentul pretinsei comiteri a unei crime.

Art. 27: Lipsa pertinentei calitatii oficiale

1. Prezentul statut se aplica tuturor in mod egal, fara nici o distinctie, bazata pe calitatea oficiala. In special, calitatea oficiala de sef de stat sau de guvern, de membru al guvernului sau al parlamentului, de reprezentant ales ori de agent al unui stat nu exonereaza in nici un caz de raspundere penala, potrivit prezentului statut, si nici nu constituie ca atare un motiv de reducere a pedepsei.

2. Imunitatile sau regulile de procedura speciale care pot fi legate de calitatea oficiala a unei persoane, in baza dreptului intern si a dreptului international, nu impiedica Curtea sa isi exercite competenta fata de aceasta persoana.

Art. 28: Raspunderea sefilor militari si a altor superiori ierarhici

In afara de alte motive de responsabilitate penala potrivit prezentului statut pentru crimele ce tin de competenta Curtii:

a) un sef militar sau o persoana care detine efectiv functia de sef militar raspunde penal pentru crimele ce tin de competenta Curtii, comise de fortele plasate sub comanda si controlul sau efectiv sau sub autoritatea si controlul sau efectiv, dupa caz, daca nu a exercitat controlul care se cuvenea asupra fortelor in cazurile in care:

(i) acest sef militar sau aceasta persoana stia ori, datorita circumstantelor, ar fi trebuit sa stie ca aceste forte comiteau sau urmau sa comita aceste crime; si

(ii) acest sef militar sau aceasta persoana nu a luat toate masurile necesare si rezonabile care erau in puterea sa pentru a impiedica sau a reprima

executarea ori pentru a raporta autoritatilor competente in scopurile anchetei si urmaririi;

b) in ceea ce priveste relatiile dintre superiorul ierarhic si subordonati, neprevazute la lit. a), superiorul ierarhic raspunde pentru crimele ce tin de competenta Curtii, comise de subordonatii plasati sub autoritatea si sub controlul sau efectiv, daca nu a exercitat controlul care se cuvenea asupra acestor subordonati in cazurile in care:

(i) superiorul stia ca acesti subordonati comiteau sau urmau sa comita aceste crime ori a neglijat in mod deliberat sa tina seama de informatiile care indicau aceasta in mod clar;

(ii) aceste crime erau legate de activitati ce tineau de responsabilitatea sa si de controlul sau efectiv; si

(iii) superiorul ierarhic nu a luat toate masurile necesare si rezonabile care erau in puterea sa pentru a impiedica sau a reprimi executarea ori pentru a raporta autoritatilor competente in scopurile anchetei si urmaririi.

Art. 29: Imprescriptibilitatea

Crimele ce tin de competenta Curtii nu se prescriu.

Art. 30: Element psihologic

1. In afara de o dispozitie contrara nimeni nu raspunde penal si nu poate fi pedepsit pentru o crima ce tine de competenta Curtii decat daca elementul material al crimei este comis cu intentie si in cunostinta de cauza.

2. Exista intentie, in sensul prezentului articol, cand:

a) referitor la un comportament o persoana intelege sa adopte acest comportament;

b) referitor la o consecinta o persoana intelege sa cauzeze aceasta consecinta sau este constienta ca aceasta se va intampla in cursul normal al evenimentelor.

3. Exista cunostinta de cauza, in sensul prezentului articol, cand o persoana este constienta ca o circumstanta exista sau ca o consecinta va avea loc in cursul normal al evenimentelor. "A cunoaste" si "in cunostinta de cauza" se

interpreteaza in consecinta.

Art. 31: Motive de exonerare a raspunderii penale

1. In afara altor motive de exonerare a raspunderii penale prevazute de prezentul statut, o persoana nu raspunde penal daca, in momentul comportamentului in cauza:

a) suferea de o boala sau o deficiente mintala care o priva de capacitatea de a intelege caracterul delictuos sau natura comportamentului sau ori de a-l stapani pentru a fi conform exigentelor legii;

b) era intr-o stare de intoxicatie care o priva de facultatea de a intelege caracterul delictuos sau natura comportamentului sau ori de a-l stapani pe acesta pentru a-l alinia la exigentele legii, cu conditia sa nu se fi intoxicat in mod voluntar in circumstantele in care stia ca, datorita intoxicarii, risca sa adopte un comportament care sa constituie o crima ce tine de competenta Curtii sau nu sa fi tinut deloc seama de acest risc;

c) a actionat rezonabil pentru a se apara, pentru apararea altuia sau, in cazul crimelor de razboi, pentru a apara bunurile esentiale supravietuirii sale ori a altuia sau esentiale la indeplinirea unei misiuni militare, impotriva recurgerii iminente si ilicite la forta, intr-un mod proportional cu amploarea pericolului pe care l-ar risca propria persoana sau altcineva ori bunurile protejate. Faptul ca o persoana a participat la o operatiune defensiva condusa de forte armate nu constituie in sine un motiv de exonerare a raspunderii penale potrivit prezentei litere;

d) comportamentul despre care se sustine ca ar constitui o crima ce tine de competenta Curtii a fost adoptat sub constrangere, rezultand dintr-o amenintare cu moartea iminenta sau dintr-o atingere grava, continua ori iminenta a propriei integritati fizice sau a altuia si daca a actionat din necesitate si intr-un mod rezonabil pentru a inlatura aceasta amenintare, cu conditia sa nu fi avut intentia de a produce un prejudiciu mai mare decat cel pe care a incercat sa il evite. Aceasta amenintare poate fi:

(i) fie exercitata de alte persoane;

(ii) fie constituita de alte circumstante independente de vointa sa.

2. Curtea se pronunta asupra chestiunii de a sti daca motivele de exonerare a raspunderii penale prevazute in prezentul statut sunt aplicabile in cazul cu care

este sesizata.

3. In timpul procesului Curtea poate lua in considerare un motiv de exonerare a raspunderii, altul decat cele care sunt prevazute la paragraful 1, daca acest motiv decurge din dreptul aplicabil prevazut la art. 21. Procedura de examinare a acestui motiv de exonerare este stabilita in Regulamentul de procedura si de probe.

Art. 32: Eroarea de fapt sau eroarea de drept

1. O eroare de fapt nu este un motiv de exonerare a raspunderii penale decat daca face sa dispara elementul psihologic al crimei.

2. O eroare de drept care se refera la faptul de a sti daca un comportament dat constituie o crima ce tine de competenta Curtii nu este un motiv de exonerare a raspunderii penale. Cu toate acestea, o eroare de drept poate fi un motiv de exonerare a raspunderii penale daca face sa dispara elementul psihologic al crimei sau daca decurge din art. 33.

Art. 33: Ordinul ierarhic si ordinul legii

1. Faptul ca o crima care tine de competenta Curtii a fost comisa la ordinul unui guvern, al unui superior, militar sau civil, nu exonereaza persoana care a comis-o de responsabilitatea sa penala, decat daca:

a) aceasta persoana nu a avut obligatia legala de a se supune ordinelor guvernului sau superiorului in cauza;

b) aceasta persoana nu a stiut ca ordinul este ilegal; si

c) ordinul nu a fost vadit ilegal.

2. In scopurile prezentului articol, ordinul de a comite genocid sau o crima impotriva umanitatii este vadit ilegal.

CAPITOLUL IV: Componenta si administrarea Curtii

Art. 34: Organele Curtii

Organele Curtii sunt urmatoarele:

a) Presedintia;

- b) Sectia apelurilor, Sectia de prima instanta si Sectia preliminara;
- c) Biroul procurorului;
- d) Grefa.

Art. 35: Exercitarea functiilor judecatorilor

1. Toti judecatorii sunt alesi ca membri cu norma intreaga ai Curtii si sunt disponibili sa isi exercite functiile cu norma intreaga din momentul in care incepe mandatul lor.
2. Judecatorii care compun Presedintele isi exercita functiile cu norma intreaga de la alegerea lor.
3. Presedintele poate, in functie de volumul de activitate al Curtii si in consultare cu ceilalti judecatori, sa decida periodic asupra masurii prin care acestia sunt obligati sa isi exercite functiile cu norma intreaga.

Deciziile in aceasta privinta sunt luate fara incalcarea dispozitiilor art. 40.

4. Intelegerea cu caracter financiar privind judecatorii care nu sunt obligati sa isi exercite functiile cu norma intreaga sunt stabilite conform art. 49.

Art. 36: Calificari, candidaturi si alegerea judecatorilor

1. Sub rezerva paragrafului 2, Curtea este compusa din 18 judecatori.
2. a) Presedintele poate, in numele Curtii, sa propuna cresterea numarului judecatorilor prevazuti la paragraful 1, motivandu-si corespunzator propunerea. Aceasta este comunicata fara intarziere tuturor statelor parti de catre grefier.
- b) Propunerea este apoi examinata intr-o reuniune a Adunarii statelor parti, convocata conform art. 112. Ea este considerata adoptata daca este aprobata la aceasta reuniune cu o majoritate de doua treimi din numarul membrilor Adunarii statelor parti. Ea devine efectiva la data stabilita de Adunarea statelor parti.
- c) (i) Cand propunerea de marire a numarului judecatorilor a fost adoptata conform lit. b), alegerea judecatorilor suplimentari are loc la reuniunea urmatoare a Adunarii statelor parti, conform paragrafelor 3-8 si art. 37

paragraful 2.

(ii) Cand propunerea de marire a numarului judecatorilor a fost adoptata si a devenit efectiva conform lit. b) si c) pct. (i), Presedintia poate propune in orice moment in continuare, daca activitatea Curtii o justifica, sa reduca numarul de judecatori, dar nu sub cel stabilit la paragraful 1.

Propunerea este examinata conform procedurii stabilite la lit. a) si b). Daca aceasta este adoptata, numarul judecatorilor se diminueaza progresiv pe masura ce mandatul judecatorilor in exercitiu urmeaza sa expire si tot astfel pana cand numarul prevazut este atins.

3. a) Judecatorii sunt alesi dintre persoanele care se bucura de o inalta consideratie morala, cunoscute pentru impartialitatea si integritatea lor si intrunind conditiile cerute in statele lor respective pentru exercitarea celor mai inalte functii judiciare.

b) Oricare candidat la un post la Curte trebuie:

(i) sa aiba competenta recunoscuta in domeniile dreptului penal si procedurii penale, precum si experienta necesara procesului penal, fie in calitate de judecator, de procuror ori avocat sau in orice alta calitate similara; sau

(ii) sa aiba competenta recunoscuta in domeniile pertinente ale dreptului international, ca dreptul international umanitar si drepturile omului, precum si o mare experienta intr-o profesie juridica ce prezinta interes pentru activitatea judiciara a Curtii.

c) Oricare candidat la un post la Curte trebuie sa aiba o excelenta cunoastere si o practica curenta a cel putin unei limbi de lucru a Curtii.

4. a) Candidatii la un post la Curte pot fi prezentati de oricare alt stat parte la prezentul statut:

(i) potrivit procedurii de prezentare a candidaturilor la cele mai inalte functii judiciare in statul in cauza; sau

(ii) potrivit procedurii de prezentare a candidaturilor la Curtea Internationala de Justitie, prevazuta in statutul acesteia.

Candidaturile sunt insotite de un document detaliat in care se arata ca respectivul candidat intruneste calitatile prevazute la paragraful 3.

b) Fiecare stat parte poate prezenta candidatura unei persoane la o anumita alegere. Aceasta persoana nu trebuie sa aiba in mod necesar cetatenia statului care o propune, dar trebuie sa o aiba pe cea a unui stat parte.

c) Adunarea statelor parti poate decide sa constituie, dupa caz, o comisie consultativa pentru examinarea candidaturilor. Formarea si mandatul acestei comisii sunt stabilite de Adunarea statelor parti.

5. In scopul alegerii sunt stabilite doua liste de candidati:

- lista A, care contine numele candidatilor ce poseda competentele prevazute la paragraful 3 lit. b) pct. (i);

- lista B, care contine numele candidatilor ce poseda competentele prevazute la paragraful 3 lit. b) pct. (ii).

Oricare candidat care poseda competentele cerute pentru a figura pe cele doua liste poate sa o aleaga pe cea pe care se prezinta. La prima alegere sunt alesi cel putin 9 judecatori dintre candidatii din lista A si cel putin 5 judecatori dintre cei din lista B. Alegerile urmatoare sunt organizate astfel incat sa se mentina aceeasi proportie intre judecatorii alesi pe una sau pe cealalta lista.

6. a) Judecatorii sunt alesi prin vot secret la o intrunire a Adunarii statelor parti convocata in acest scop in baza art. 112. Sub rezerva paragrafului 7, sunt alesi cei 18 candidati care au obtinut cele mai multe voturi si majoritatea de doua treimi din numarul statelor parti prezente si care au votat.

b) Daca raman posturi de ocupat la terminarea primului tur de vot, se procedeaza la votari succesive conform procedurii stabilite la lit. a) pana cand posturile ramase sunt ocupate.

7. Curtea nu poate cuprinde mai mult de un cetatean al aceluasi stat. In aceasta privinta, cel care poate fi considerat cetatean al mai multor state este considerat a fi cetatean al statului in care isi exercita in mod obisnuit drepturile sale civile si politice.

8. a) In alegerea judecatorilor statele parti tin seama de necesitatea de a asigura in componenta Curtii:

(i) reprezentarea principalelor sisteme juridice ale lumii;

(ii) o reprezentare geografica echitabila; si

(iii) o reprezentare echitabilă a bărbaților și a femeilor.

b) Statele parti tin, de asemenea, seama de necesitatea de a asigura prezenta judecătorilor specializați în anumite domenii, inclusiv în problemele legate de violența împotriva femeilor și copiilor, dar fără să se limiteze la acestea.

9. a) Sub rezerva lit. b), judecătorii sunt aleși pentru un mandat de 9 ani și, sub rezerva lit. a) și a art. 37 paragraful 2, ei nu sunt realesi.

b) La prima alegere o treime din numărul judecătorilor aleși, desemnați prin tragere la sorti, sunt numiți pentru un mandat de 3 ani; o treime din numărul judecătorilor aleși, desemnați prin tragere la sorti, sunt numiți pentru un mandat de 6 ani; ceilalți judecători sunt numiți pentru un mandat de 9 ani.

c) Un judecător numit pentru un mandat de 3 ani în aplicarea lit. b) este reeligibil pentru un mandat complet.

10. Cu toate dispozițiile paragrafului 9, un judecător numit la o Camera de prima instanță sau de apel, conform art. 39, care a început să se ocupe în fața acestei Camere de o cauză în prima instanță sau în apel, rămâne în funcție până la închiderea acestei cauze.

Art. 37: Posturi vacante

1. Se procedează prin alegeri pentru ocuparea posturilor devenite vacante, conform dispozițiilor art. 36.

2. Un judecător ales pe un post devenit vacant încheie mandatul predecesorului său; dacă durata mandatului ce trebuie terminat este inferioară sau egală cu 3 ani, el este reeligibil pentru un mandat întreg conform art. 36.

Art. 38: Presedinția

1. Presedintele și primul și al doilea vicepresedinte sunt aleși cu majoritatea absolută a judecătorilor. Ei sunt aleși pentru 3 ani sau până la expirarea mandatului lor de judecător, dacă acesta se încheie înainte de 3 ani. Ei sunt reeligibili o singură dată.

2. Primul vicepresedinte înlocuiește presedintele atunci când acesta nu se poate prezenta sau când este recuzat. Al doilea vicepresedinte înlocuiește presedintele când acesta și primul vicepresedinte nu se pot prezenta nici unul

sau cand sunt recuzati.

3. Presedintele, primul vicepresedinte si al doilea vicepresedinte compun Presedintia, care este insarcinata:

a) cu buna administrare a Curtii, cu exceptia Biroului procurorului; si

b) cu alte functii care ii sunt conferite conform prezentului statut.

4. In exercitarea atributiilor prevazute la paragraful 3 lit. a) Presedintia actioneaza impreuna cu procurorul, al carui acord il solicita in toate problemele de interes comun.

Art. 39: Camerele

1. Imediat ce este posibil dupa alegerea judecatorilor Curtea se organizeaza in sectii, potrivit prevederilor art. 34 lit. b). Sectia apelurilor se compune din presedinte si alti 4 judecatori; Sectia de prima instanta si Sectia preliminara sunt compuse fiecare din cel putin 6 judecatori.

Repartizarea judecatorilor la sectii se bazeaza pe natura functiilor incredintate fiecareia dintre ele si pe competentele si experienta judecatorilor alesi la Curte, in asa masura incat fiecare sectie sa cuprinda proportia dorita de specialisti in drept penal si in procedura penala si de specialisti in drept international. Sectia preliminara si Sectia de prima instanta sunt, in principal, compuse din judecatori avand experienta proceselor penale.

2. a) Functiile judiciare ale Curtii sunt exercitate in fiecare sectie prin Camere.

b) (i) Camera de apel este compusa din toti judecatorii Sectiei apelurilor.

(ii) Functiile Camerei de prima instanta sunt exercitate de 3 judecatori ai Sectiei de prima instanta.

(iii) Functiile Camerei preliminare sunt exercitate fie de 3 judecatori ai Sectiei preliminare, fie de un singur judecator de la aceasta sectie, conform prezentului statut si Regulamentului de procedura si de probe.

c) Nici o dispozitie a prezentului paragraf nu interzice constituirea simultana a mai mult de o Camera de prima instanta sau Camera preliminara, cand activitatea Curtii o cere.

3. a) Judecatorii repartizati la Sectia preliminara si la Sectia de prima instanta

functioneaza pe o perioada de 3 ani; ei continua sa functioneze peste acest termen pana la incheierea oricarei cauze care le-a fost incredintata in aceste sectii.

b) Judecatorii repartizati la Sectia apelurilor functioneaza in cadrul acesteia pe toata durata mandatului lor.

4. Judecatorii repartizati la Sectia apelurilor functioneaza exclusiv in aceasta sectie. Cu toate acestea, nici o dispozitie a prezentului articol nu interzice totusi repartizarea provizorie de judecatori de la Sectia de prima instanta la Sectia preliminara sau invers, daca Presedintia apreciaza ca activitatea Curtii o impune, intelegandu-se ca un judecator care a participat la faza preliminara a unei cauze nu este in nici un caz autorizat sa functioneze la Camera de prima instanta sesizata cu aceasta cauza.

Art. 40: Independenta judecatorilor

1. Judecatorii isi exercita functiile in deplina independenta.

2. Judecatorii nu exercita nici o activitate care ar putea fi incompatibila cu functiile lor judiciare sau care ar putea sa puna la indoiala independenta lor.

3. Judecatorii trebuie sa isi exercite functiile cu norma completa la sediul Curtii si nu trebuie sa se ocupe cu nici o alta activitate cu caracter profesional.

4. Orice problema pe care o ridica aplicarea paragrafelor 2 si 3 este hotarata cu majoritatea absoluta a judecatorilor. Un judecator nu participa la luarea deciziei referitoare la o problema care il priveste.

Art. 41: Eliberarea si recuzarea judecatorilor

1. Presedintia poate elibera un judecator, la cererea sa, din functiile ce ii sunt atribuite in baza prezentului statut, conform Regulamentului de procedura si de probe.

2. a) Un judecator nu poate sa participe la solutionarea nici unei cauze in care impartialitatea sa ar putea sa fie pusa la indoiala in mod rezonabil dintr-un motiv oarecare. Un judecator este recuzat intr-o cauza conform prezentului paragraf, in special daca el a intervenit mai inainte, sub orice titlu, in aceasta cauza in fata Curtii sau intr-o cauza penala conexa la nivel national in care persoana care face obiectul anchetei sau al urmaririi este implicata. Un judecator poate, de asemenea, sa fie recuzat din celelalte motive prevazute

de Regulamentul de procedura si de probe.

b) Procurorul sau persoana care face obiectul anchetei sau al urmaririi poate cere recuzarea unui judecator in baza prezentului paragraf.

c) Orice problema referitoare la recuzarea unui judecator este hotarata de majoritatea absoluta a judecatorilor. Judecatorul a carui recuzare se cere poate sa isi prezinte observatiile asupra recuzarii, dar nu participa la luarea deciziei.

Art. 42: Biroul procurorului

1. Biroul procurorului actioneaza independent ca organ distinct in cadrul Curtii. El este insarcinat sa primeasca comunicari si orice informatie justificativa in forma convenita privind crimele ce tin de competenta Curtii, sa le examineze, sa conduca anchetele si sa sustina acuzarea in fata Curtii. Membrii sai nu solicita si nici nu accepta instructiuni de la nici o sursa exterioara.

2. Biroul este condus de procuror. Acesta are autoritate deplina asupra gestiunii si administratiei Biroului, inclusiv personalului, instalatiilor si celorlalte resurse. Procurorul este sprijinit de unul sau mai multi procurori adjuncti, abilitati sa procedeze la orice acte pe care prezentul statut le cere procurorului. Procurorul si procurorii adjuncti sunt de nationalitati diferite. Ei isi exercita functiile cu norma intreaga.

3. Procurorul si procurorii adjuncti trebuie sa se bucure de o inalta consideratie morala si sa aiba o competenta solida si o mare experienta practica in materie de urmarire sau judecata in procese penale. Ei trebuie sa aiba o excelenta cunoastere si o practica curenta in cel putin una dintre limbile de lucru ale Curtii.

4. Procurorul este ales prin vot secret de Adunarea statelor parti, cu majoritatea absoluta din randul membrilor acesteia. Procurorii adjuncti sunt alesi in acelasi mod pe o lista de candidati prezentata de procuror. Procurorul prezinta 3 candidati pentru ocuparea fiecarui post de procuror adjunct. Cu conditia sa nu se fi stabilit un mandat mai scurt in momentul alegerii, procurorul si procurorii adjuncti isi exercita functiile pe o perioada de 9 ani si nu pot fi realesi.

5. Nici procurorul si nici procurorii adjuncti nu exercita o activitate riscand sa fie incompatibila cu functiile lor in materie de urmarire sau care sa puna la indoiala independenta lor. Ei nu se vor ocupa cu nici o alta activitate cu caracter

profesional.

6. Presedintele poate elibera, la cerere, procurorul sau procurorul adjunct din functia sa intr-o anumita cauza.

7. Nici procurorul si nici procurorii adjuncti nu pot participa la solutionarea unei cauze in care impartialitatea lor ar fi pusa, pe buna dreptate, la indoiala dintr-un motiv oarecare. Ei sunt recuzati intr-o cauza, conform prezentului paragraf, daca au intervenit anterior, sub orice titlu, in aceasta cauza in fata Curtii sau intr-o cauza penala conexa la nivel national, in care persoana care face obiectul anchetei sau urmaririi este implicata.

8. Orice problema referitoare la recuzarea procurorului sau a unui procuror adjunct este hotarata de catre Camera de apel.

a) Persoana care face obiectul anchetei sau urmaririi poate sa ceara in orice moment recuzarea procurorului sau a unui procuror adjunct, din motivele enuntate in prezentul articol.

b) Procurorul sau procurorul adjunct interesat poate sa isi prezinte, dupa caz, observatiile asupra problemei.

9. Procurorul numeste consilieri care sunt specialisti in drept privind anumite probleme, inclusiv, dar fara sa se limiteze la acestea, cele ale violentei sexuale, violentele cu motivare sexuala si violentele impotriva copiilor.

Art. 43: Grefa

1. Grefa raspunde de aspectele nejudiciare ale administratiei si serviciului Curtii, fara prejudicierea functiilor si atributiilor procurorului definite la art. 42.

2. Grefa este condusa de un grefier, care este responsabilul principal al administratiei Curtii. Grefierul isi exercita functiile sub autoritatea presedintelui Curtii.

3. Grefierul si grefierul adjunct trebuie sa fie persoane de o inalta moralitate si de o mare competenta, avand o excelenta cunoastere si o practica curenta in cel putin una dintre limbile de lucru ale Curtii.

4. Judecatorii aleg grefierul cu majoritatea absoluta prin vot secret, tinand seama de eventualele recomandari ale Adunarii statelor parti. Daca este necesar, ei aleg in acelasi mod un grefier adjunct la recomandarea grefierului.

5. Grefierul este ales pe o perioada de 5 ani, este reeligibil o data si isi exercita functiile cu norma intreaga. Grefierul adjunct este ales pe o perioada de 5 ani sau pentru un mandat mai scurt, potrivit celor decise de majoritatea absoluta a judecatorilor; el este chemat sa isi exercite functiile potrivit cerintelor serviciului.

6. Grefierul infiinteaza in cadrul Grefei o diviziune de ajutor a victimelor si martorilor. Aceasta diviziune este insarcinata, in consultare cu Biroul procurorului, sa sfatuiasca si sa ajute in orice mod potrivit martorii, victimele care se prezinta in fata Curtii si celelalte persoane pe care depozitiile acestor martori pot sa le faca sa se confrunte cu un risc, precum si sa prevada masurile si dispozitiile de luat pentru a le asigura protectia si securitatea. Personalul diviziunii cuprinde specialisti in ajutorarea victimelor traumatismelor, inclusiv a traumatismelor datorate violentelor sexuale.

Art. 44: Personalul

1. Procurorul si grefierul numesc personalul calificat necesar in serviciile lor respective, inclusiv anchetatorii, in cazul procurorului.

2. Cand recruteaza personalul, procurorul si grefierul vegheaza sa se asigure serviciile cu persoane avand inalta eficacitate, competenta si integritate, tinand seama, mutatis mutandis, de criteriile mentionate la art. 36 paragraful 8.

3. Grefierul, in acord cu Presedintia si cu procurorul, propune statutul personalului, care cuprinde conditiile de numire, de remunerare si de incetare a functiilor. Statutul personalului este aprobat de adunarea statelor parti.

4. Curtea, in circumstante exceptionale, poate sa foloseasca, cu titlu gratuit, personalul pus la dispozitia sa de statele parti, organizatiile interguvernamentale si de organizatiile neguvernamentale pentru a ajuta orice organ al Curtii in activitatile sale. Procurorul poate accepta un astfel de personal pentru Biroul procurorului. Persoanele puse la dispozitie cu titlu gratuit sunt angajate conform directivelor care vor fi stabilite de Adunarea statelor parti.

Art. 45: Angajament solemn

Inainte de preluarea functiilor prevazute in prezentul statut judecatorii, procurorul, procurorii adjuncti, grefierul si grefierul adjunct isi iau in sedinta publica angajamentul solemn de a-si exercita atributiile in deplina impartialitate

si constiinta.

Art. 46: Pierderea functiei

1. Un judecator, procurorul, un procuror adjunct, grefierul sau grefierul adjunct pot fi inlaturati din functiile lor, prin decizia luata conform paragrafului 2, in cazul in care:

a) s-a stabilit ca el a comis o greseala mare sau o abatere de la sarcinile care i-au fost impuse prin prezentul statut, conform celor prevazute in Regulamentul de procedura si de probe; sau

b) se afla in incapacitatea de a-si exercita functiile, asa cum sunt definite in prezentul statut.

2. Decizia privind pierderea functiei unui judecator, procuror sau a unui procuror adjunct, in aplicarea paragrafului 1, este luata de Adunarea statelor parti prin vot secret:

a) in cazul unui judecator, cu majoritatea de doua treimi a statelor parti, la recomandarea adoptata de majoritatea de doua treimi a celorlalti judecatori;

b) in cazul procurorului, cu majoritatea absoluta a statelor parti;

c) in cazul procurorului adjunct, cu majoritatea absoluta a statelor parti, la recomandarea procurorului.

3. Decizia privind pierderea functiei de grefier sau de grefier adjunct se ia cu majoritatea absoluta a judecatorilor.

4. Un judecator, un procuror, un procuror adjunct, un grefier sau un grefier adjunct, al carui comportament sau aptitudine de a exercita functiile prevazute in prezentul statut este contestata in baza prezentului articol, are intreaga latitudine de a prezenta si primi probe si pentru a-si prezenta argumentele conform Regulamentului de procedura si de probe. El nu participa in alt mod la luarea deciziilor.

Art. 47: Sanctiuni disciplinare

Un judecator, un procuror, un procuror adjunct, un grefier sau un grefier adjunct care a comis o greseala de o gravitate mai mica decat cele prevazute

la art. 46 paragraful 1 se expune la sanctiunile disciplinare prevazute de Regulamentul de procedura si de probe.

Art. 48: Privilegii si imunitati

1. Curtea se bucura pe teritoriul statelor parti de privilegiile si de imunitatile necesare indeplinirii misiunii sale.

2. Judecatorii, procurorul, procurorii adjuncti si grefierul se bucura in exercitiul functiilor lor si in legatura cu aceste functii de privilegiile si imunitatile acordate sefilor de misiuni diplomatice. Dupa expirarea mandatului lor ei continua sa se bucure de imunitate in orice procedura legala pentru cele vorbite, scrise sau pentru actele care tin de exercitiul functiilor lor oficiale.

3. Grefierul adjunct, personalul Biroului procurorului si personalul Grefei se bucura de privilegiile, imunitatile si facilitatile necesare exercitarii functiilor lor, conform acordului asupra privilegiilor si imunitatilor Curtii.

4. Avocatii, expertii, martorii si celelalte persoane a caror prezenta este ceruta la sediul Curtii beneficiaza de tratamentul necesar bunei functionari a Curtii, conform acordului asupra privilegiilor si imunitatilor Curtii.

5. Privilegiile si imunitatile pot fi ridicate:

a) in cazul judecatorului sau procurorului, prin decizia luata cu majoritatea absoluta a judecatorilor;

b) in cazul grefierului, de catre Presedintie;

c) in cazul procurorilor adjuncti si al personalului Biroului procurorului, de catre procuror;

d) in cazul grefierului adjunct si al personalului Grefei, de catre grefier.

Art. 49: Salarii, indemnizatii si rambursarea cheltuielilor

Judecatorii, procurorul, procurorii adjuncti, grefierul si grefierul adjunct primesc salariile, indemnizatiile si rambursarea cheltuielilor hotarate de adunarea statelor parti. Aceste salarii si indemnizatii nu sunt reduse in cursul mandatului.

Art. 50: Limbi oficiale si limbi de lucru

1. Limbile oficiale ale Curtii sunt engleza, araba, chineza, spaniola, franceza si rusa. Hotararile Curtii, precum si celelalte decizii prin care sunt reglementate problemele de fond ce ii sunt supuse sunt publicate in limbile oficiale. Presedintele determina, tinand seama de criteriile stabilite de Regulamentul de procedura si de probe, care decizii pot fi considerate in scopurile prezentului paragraf ca reglementand probleme de fond.

2. Limbile de lucru ale Curtii sunt engleza si franceza. Regulamentul de procedura si de probe defineste cazurile in care alte limbi oficiale pot fi folosite ca limbi de lucru.

3. La cererea unei parti intr-o procedura sau a unui stat autorizat sa intervina intr-o procedura Curtea autorizeaza folosirea de catre aceasta parte sau de acest stat a unei alte limbi decat engleza si franceza, daca ea considera acest fapt ca fiind justificat.

Art. 51: Regulamentul de procedura si de probe

1. Regulamentul de procedura si de probe intra in vigoare la adoptarea sa de catre Adunarea statelor parti cu majoritatea de doua treimi din numarul membrilor sai.

2. Amendamente la Regulamentul de procedura si de probe pot fi propuse de:

a) oricare stat parte;

b) judecatorii care actioneaza cu majoritate absoluta;

c) procuror.

Aceste amendamente intra in vigoare la adoptarea lor cu majoritatea de doua treimi din numarul membrilor Adunarii statelor parti.

3. Dupa adoptarea Regulamentului de procedura si de probe, in cazurile urgente in care situatia speciala prezentata in fata Curtii nu este prevazuta de regulament, judecatorii pot, cu majoritatea de doua treimi, sa stabileasca reguli provizorii care sa se aplice pana cand Adunarea statelor parti, la reuniunea ordinara sau extraordinara urmatoare, le adopta, le modifica sau le respinge.

4. Regulamentul de procedura si de probe, amendamentele ce il privesc si regulile provizorii sunt conforme cu dispozitiile prezentului statut.

Amendamentele la Regulamentul de procedura si de probe, precum si regulile provizorii nu se aplica retroactiv in prejudiciul persoanei care face obiectul unei anchete, urmariri sau al unei condamnari.

5. In caz de neconcordanta intre prezentul statut si Regulamentul de procedura si de probe, statutul prevaleaza.

Art. 52: Regulamentul Curtii

1. Judecatorii adopta cu majoritatea absoluta, conform prezentului statut si Regulamentului de procedura si de probe, regulamentul necesar functionarii zilnice a Curtii.

2. Procurorul si grefierul sunt consultati la elaborarea regulamentului Curtii si a oricarui amendament referitor la acesta.

3. Regulamentul Curtii si orice amendament referitor la acesta au efect de la adoptare, daca judecatorii nu decid altfel. Ele sunt comunicate imediat dupa adoptarea lor statelor parti spre examinare. Ele raman in vigoare daca majoritatea statelor parti nu fac obiectii in termen de 6 luni.

CAPITOLUL V: Ancheta si urmariri

Art. 53: Deschiderea unei anchete

1. Procurorul, dupa ce a evaluat informatiile ce i s-au adus la cunostinta, deschide o ancheta, in afara cazului in care conchide ca nu exista o baza rezonabila pentru urmarire, in baza prezentului statut. Pentru a lua decizia procurorul examineaza:

a) daca informatiile aflate la dispozitia sa ofera motive credibile ca o crima ce tine de competenta Curtii a fost sau este pe cale sa fie comisa;

b) daca este sau ar fi admisibila cauza, tinand seama de art. 17; si

c) daca exista motive serioase de a crede ca, tinand seama de gravitatea crimei si de interesele victimelor, ancheta nu ar servi intereselor justitiei.

Daca conchide ca nu exista motive serioase pentru urmarire si daca aceasta concluzie se bazeaza exclusiv pe considerentele prevazute la lit. c), procurorul informeaza despre aceasta Camera preliminara.

2. Daca dupa ancheta procurorul conchide ca nu exista motive suficiente pentru inceperea urmaririi:

a) pentru ca nu exista o baza suficienta, in drept sau in fapt, pentru a cere un mandat de arestare sau o citatie de infatisare in aplicarea art. 58;

b) deoarece cauza este inadmisibila fata de prevederile art. 17; sau

c) pentru ca urmarirea nu ar servi intereselor justitiei, tinand seama de toate circumstantele, inclusiv de gravitatea crimei, de interesele victimelor, de varsta sau handicapul autorului prezumat si de rolul sau in crima invocata, el informeaza asupra concluziei sale si considerentelor care au motivat-o, Camera preliminara si statul care i-a deferit situatia, conform art. 14, sau Consiliul de Securitate, daca este vorba de o situatie prevazuta in art. 13 lit. b).

3. a) La cererea statului care a deferit situatia, conform art. 14, sau a Consiliului de Securitate, daca este vorba de o situatie prevazuta la art. 13 lit. b), Camera preliminara poate examina decizia de neurmarire luata de procuror in baza paragrafelor 1 sau 2 si sa ceara procurorului sa o reaprecieze.

b) Mai mult, Camera preliminara poate, din proprie initiativa, sa examineze decizia procurorului de neurmarire daca aceasta decizie se bazeaza exclusiv pe consideratiile prevazute la paragraful 1 lit. c) si la paragraful 2 lit. c). Intr-un asemenea caz decizia procurorului nu are efect decat daca ea este confirmata de Camera preliminara.

4. Procurorul poate in orice moment sa isi reaprecieze decizia de a deschide sau nu o ancheta sau de a angaja sau nu urmariri in lumina noilor fapte sau informatii.

Art. 54: Obligatii si competente ale procurorului in materie de anchete

1. Procurorul:

a) pentru stabilirea adevarului extinde ancheta la toate faptele si elementele de proba care pot fi utile pentru a determina daca exista raspundere penala, tinand seama de prezentul statut, si, facand aceasta, ancheteaza atat scopul culpabilizarii, cat si al dezincriminarii;

b) ia masuri corespunzatoare spre a asigura eficienta anchetelor si urmaririlor vizand crimele ce tin de competenta Curtii. Facand aceasta, tine seama de interesele si situatia personala a victimelor si martorilor, inclusiv de varsta,

sexul, astfel cum este definit la art. 7 paragraful 3, si de starea lor de sanatate; el tine, de asemenea, seama de natura crimei, in special cand aceasta contine violente sexuale, violente cu motivare sexuala sau violente impotriva copiilor; si

c) respecta pe deplin drepturile persoanelor mentionate in prezentul statut.

2. Procurorul poate ancheta pe teritoriul unui stat:

a) conform dispozitiilor cap. IX; sau

b) cu autorizarea Camerei preliminare in baza art. 57 paragraful 3 lit. d).

3. Procurorul poate:

a) sa stranga si sa examineze elementele de proba;

b) sa convoace si sa interogheze persoane care fac obiectul unei anchete, victime si martori;

c) sa ceara cooperarea oricarui stat sau organizatii ori dispozitiv guvernamental, conform competentelor lor sau mandatului lor;

d) sa incheie orice intelegeri sau acorduri care nu sunt contrare dispozitiilor prezentului statut si care pot fi necesare pentru facilitarea cooperarii unui stat, a unei organizatii interguvernamentale sau a unei persoane;

e) sa se angajeze sa nu divulge in nici un stadiu al procedurii documentele sau informatiile pe care le-a obtinut, cu conditia confidentialitatii si numai pentru scopul obtinerii unor noi probe, cu exceptia cazului in care informatorul consimte la divulgarea lor; si

f) sa ia sau sa ceara sa fie luate masuri necesare care sa asigure confidentialitatea informatiilor culese, protectia persoanelor sau asigurarea elementelor de proba.

Art. 55: Drepturi ale persoanelor in cadrul unei anchete

1. Intr-o ancheta deschisa in baza prezentului statut o persoana:

a) nu este obligata sa depuna marturie impotriva ei insesi, nici sa se recunoasca vinovata;

b) nu este supusa la nici o forma de coercitie, constrangere sau amenintare, nici la tortura, nici la vreo alta forma de suferinta sau tratament de cruzime inuman sau degradant;

c) beneficiaza gratuit, daca nu este interogata intr-o limba pe care o intelege si o vorbeste perfect, de ajutorul unui interpret competent si de toate traducerile necesare cerintelor echitatii; si

d) nu poate fi arestata sau detinuta arbitrar; ea nu poate fi privata de libertate daca aceasta nu are loc pentru motivul si potrivit procedurii prevazute in prezentul statut.

2. Cand exista motive sa se creada ca o persoana a comis o crima ce tine de competenta Curtii si ca aceasta persoana trebuie sa fie interogata fie de procuror, fie de autoritatile nationale in baza unei cereri facute conform cap. IX, aceasta persoana are in plus drepturile urmatoare, asupra carora este informata inainte de a fi interogata:

a) sa fie informata inainte de a fi interogata ca exista motive sa se creada ca ea a comis o crima ce tine de competenta Curtii;

b) sa pastreze tacerea, fara ca aceasta tacere sa fie luata in considerare pentru determinarea culpabilitatii sau a nevinovatiei sale;

c) sa fie asistata de un aparator la alegerea sa sau, daca nu are, de un aparator din oficiu de fiecare data cand interesele justitiei o cer, fara a trebui in acest caz sa verse o remunerare, daca nu are mijloace;

d) sa fie interogata in prezenta avocatului sau, daca nu a renuntat la dreptul de a fi asistata de un avocat.

Art. 56: Rolul Camerei preliminare in situatia in care ocazia obtinerii de informatii nu se va mai prezenta

1. a) Cand procurorul considera ca o ancheta ofera ocazia unica, care nu se va mai prezenta in continuare, de a lua o marturie sau o declaratie sau de a examina, culege ori verifica elemente de proba in scopurile procesului, avizeaza despre aceasta Camera preliminara.

b) Camera preliminara poate, in aceasta situatie, la cererea procurorului, sa ia toate masurile specifice pentru a asigura eficienta si integritatea procedurii si, in special, pentru a proteja drepturile apararii.

c) Cu exceptia deciziei contrare a Camerei preliminare, procurorul informeaza, de asemenea, despre circumstanta prevazuta in lit. a) persoana care a fost arestata sau s-a prezentat pe baza citatiei emise in cadrul anchetei, cu scopul ca sa poata fi ascultata.

2. Masurile prevazute la paragraful 1 lit. b) pot consta in:

a) a face recomandari sau a emite ordonante privind calea de urmat;

b) a ordona incheierea unui proces-verbal asupra procedurii;

c) a numi un expert;

d) a autoriza avocatul unei persoane care a fost arestata sau s-a infatisat la Curte pe baza citatiei sa participe la procedura sau, cand arestarea ori infatisarea nu a avut loc sau avocatul nu a fost inca ales, a desemna un avocat care va reprezenta interesele apararii;

e) a insarcina pe unul dintre membrii sai sau, in caz de nevoie, pe unul dintre judecatorii disponibili ai Sectiei preliminare sau ai Sectiei primei instante sa faca recomandari sau sa emita ordonante privind strangerea ori conservarea probelor sau audierii persoanelor;

f) a lua orice alte masuri necesare pentru culegerea sau pastrarea elementelor de proba.

3. a) Cand procurorul nu a solicitat masurile prevazute in prezentul articol, dar Camera preliminara este de parere ca aceste masuri sunt necesare pentru pastrarea elementelor de proba pe care le apreciaza ca esentiale pentru apararea in cursul procesului, consulta procurorul pentru a afla daca acesta avea motive intemeiate sa nu ceara luarea masurilor in cauza. Daca dupa consultare Camera conchide ca faptul de a nu fi cerut aceste masuri nu este justificat, poate lua masuri din proprie initiativa.

b) Procurorul poate face apel impotriva deciziei Camerei preliminare de a actiona din proprie initiativa in baza prezentului paragraf. Acest apel este examinat dupa o procedura accelerata.

4. Admisibilitatea elementelor de proba pastrate sau stranse in scopurile procesului in aplicarea prezentului articol ori inregistrarea acestor elemente de proba este reglementata de art. 69, valoarea lor fiind cea pe care le-o da

Camera de prima instanta.

Art. 57: Functiile si competentele Camerei preliminare

1. Daca prezentul statut nu dispune altfel, Camera preliminara isi exercita functiile conform dispozitiilor prezentului articol.

2. a) Deciziile date de Camera preliminara in baza art. 15, 18, 19, a art. 54 paragraful 2, art. 61 paragraful 7 si a art. 72 sunt luate cu majoritatea judecatorilor care o compun.

b) In toate celelalte cazuri un singur judecator al Camerei preliminare poate exercita functiile prevazute in prezentul statut, daca nu se prevede altfel printr-o dispozitie a Regulamentului de procedura si de probe sau printr-o decizie a Camerei preliminare luate cu majoritate.

3. Independent de alte functii care ii sunt conferite in virtutea prezentului statut, Camera preliminara poate:

a) la cererea procurorului, sa dea ordonante si sa elibereze mandatele care pot fi necesare in scopurile unei anchete;

b) la cererea unei persoane care a fost arestata sau s-a infatisat pe baza citatiei, conform art. 58, sa emita orice ordonanta, inclusiv masurile prevazute la art. 56, sau sa solicite orice concurs, conform cap. IX, care pot fi necesare pentru ajutarea persoanei la pregatirea apararii;

c) in caz de nevoie, sa asigure protectia si respectarea vietii private a victimelor si martorilor, conservarea probelor, protectia persoanelor care au fost arestate ori s-au infatisat pe baza citatiei, precum si protejarea informatiilor legate de securitatea nationala;

d) sa autorizeze procurorul sa ia anumite masuri de ancheta pe teritoriul unui stat parte fara sa isi asigure cooperarea acestui stat, conform cap. IX, daca, tinand seama, in masura posibilului, de vederile acestui stat, Camera a stabilit ca in speta acesta este vadit incapabil sa dea urmare unei cereri de cooperare pentru ca nici o autoritate sau componenta competenta a aparatului sau judiciar national nu este disponibila sa dea curs unei cereri de cooperare conform cap. IX;

e) cand un mandat de arestare sau o citatie de infatisare a fost emisa in baza art. 58, sa solicite cooperarea statelor in baza art. 93 paragraful 1 lit. k), tinand

seama in mod convenit de forta elementelor de proba si de drepturile partilor in cauza, dupa cum se prevede in prezentul statut si in Regulamentul de procedura si de probe, pentru a lua masurile conservatorii in scopurile confiscarii, in special in interesul superior al victimelor.

Art. 58: Eliberarea de catre Camera preliminara a unui mandat de arestare sau a unei citatii pentru infatisare

1. In orice moment dupa deschiderea unei anchete Camera preliminara elibereaza, la cererea procurorului, un mandat de arestare impotriva unei persoane daca, dupa examinarea cererii si a elementelor de proba sau a altor informatii furnizate de procuror, ea este convinsa ca:

a) exista motive intemeiate sa se creada ca aceasta persoana a comis o crima ce tine de competenta Curtii; si

b) arestarea acestei persoane este necesara pentru a garanta:

(i) ca persoana se va infatisa;

(ii) ca ea nu va impiedica ancheta sau procedura in fata Curtii, nici nu ii va compromite desfasurarea; sau

(iii) in caz de nevoie, ca ea nu va urmari executarea crimei despre care este vorba sau a unei crime conexe ce tine de competenta Curtii si care s-a produs in aceleasi circumstante.

2. Cererea procurorului contine urmatoarele elemente:

a) numele persoanei vizate si orice alte elemente utile pentru identificare;

b) o referire precisa la crima ce tine de competenta Curtii, pe care persoana este banuita ca a comis-o;

c) expunerea succinta a faptelor invocate ca ar constitui aceasta crima;

d) un rezumat al probelor care reprezinta motive intemeiate sa se creada ca persoana a comis aceasta crima; si

e) considerentele pentru care procurorul apreciaza ca este necesar sa procedeze la arestarea acestei persoane.

3. Mandatul de arestare contine elementele urmatoare:

a) numele persoanei vizate si orice alte elemente utile de identificare;

b) o referire precisa la crima ce tine de competenta Curtii, care justifica arestarea; si

c) expunerea succinta a faptelor invocate ca reprezentand aceasta crima.

4. Mandatul de arestare ramane in vigoare atata vreme cat Curtea nu a decis altfel.

5. Pe baza mandatului de arestare Curtea poate sa ceara arestarea provizorie sau arestarea si predarea persoanei conform cap. IX.

6. Procurorul poate cere Camerei preliminare sa modifice mandatul de arestare prin recalificarea crimelor la care acesta se refera sau prin adaugarea de noi crime. Camera preliminara modifica mandatul de arestare daca are motive intemeiate sa creada ca persoana a comis crimele cu privire la care s-a facut o recalificare sau crime noi.

7. Procurorul poate cere Camerei preliminare sa emita o citatie de infatisare in locul mandatului de arestare. Daca Camera preliminara este convinsa ca exista motive intemeiate de a crede ca persoana a comis crima care ii este imputata si ca o citatie de infatisare este suficienta pentru a garanta ca ea se va prezenta in fata Curtii, emite o citatie cu sau fara conditii restrictive de libertate (altele decat detentia), daca legislatia nationala prevede aceasta. Citatia contine elementele urmatoare:

a) numele persoanei vizate si orice alte elemente utile de identificare;

b) data infatisarii;

c) o referire precisa la crima ce tine de competenta Curtii, pe care persoana se banuieste ca ar fi comis-o; si

d) expunere succinta a faptelor invocate ca ar constitui aceasta crima.

Citatie este notificata persoanei vizate.

Art. 59: Procedura de arestare in statul de detentie

1. Statul parte care a primit o cerere de arestare provizorie sau de arestare si de predare ia imediat masuri pentru a face sa fie arestata persoana in cauza, conform legislatiei si dispozitiilor cap. IX.
2. Orice persoana arestata este deferita fara intarziere autoritatii judiciare competente a statului de detentie care verifica, conform legislatiei acestui stat, daca:
 - a) mandatul vizeaza chiar aceasta persoana;
 - b) aceasta a fost arestata conform unei proceduri legale; si
 - c) drepturile sale au fost respectate.
3. Persoana arestata are dreptul sa ceara autoritatii competente a statului de detentie punerea in libertate provizorie in asteptarea predarii sale.
4. Cand se pronunta asupra acestei cereri, autoritatea competenta a statului de detentie examineaza daca, tinand seama de gravitatea crimelor invocate, urgenta si circumstantele exceptionale justifica punerea in libertate provizorie si daca garantiile dorite asigura ca statul de detentie poate sa se achite de obligatia sa de a preda Curtii persoana. Autoritatea competenta a statului de detentie nu poate examina daca mandatul de arestare a fost eliberat in mod legal fata de art. 58 paragraful 1 lit. a) si b).
5. Camera preliminara este avizata asupra oricarei cereri de punere in libertate provizorie si face recomandari autoritatii competente a statului de detentie. Inainte de pronuntarea deciziei aceasta ia integral in considerare aceste recomandari, inclusiv, daca este cazul, cele care se refera la masurile corespunzatoare pentru impiedicarea evadarii persoanei.
6. Daca punerea in libertate provizorie este acordata, Camera preliminara poate cere rapoarte periodice asupra regimului libertatii provizorii.
7. O data ordonata predarea de catre statul de detentie, persoana este predata Curtii cat mai curand posibil.

Art. 60: Procedura initiala in fata Curtii

1. De indata ce persoana a fost predata Curtii sau dupa infatisarea ei in fata acesteia, voluntar sau prin citare, Camera preliminara verifica daca ea a fost informata asupra crimelor ce ii sunt imputate, inclusiv dreptul de a cere

punerea sa in libertate provizorie pe parcursul judecatii.

2. Persoana la care se refera un mandat de arestare poate cere punerea sa in libertate provizorie pe parcursul judecatii. Daca Camera preliminara este convinsa ca sunt intrunite conditiile enuntate la art. 58 paragraful 1, persoana este mentinuta in detentie. Daca nu, Camera preliminara o pune in libertate, cu sau fara conditii.

3. Camera preliminara reexamineaza periodic decizia sa de punere in libertate sau mentinerea in detentie. Ea poate sa faca aceasta in orice moment, la cererea procurorului sau a persoanei interesate. Camera poate in aceasta situatie sa isi modifice decizia privind detentia, punerea in libertate sau conditiile acesteia daca este convinsa ca evolutia imprejurarilor faptelor o justifica.

4. Camera preliminara se asigura ca detentia inaintea procesului nu se prelungeste in mod excesiv din cauza unei intarzieri nejustificate imputabile procurorului. Daca o asemenea intarziere se produce, Camera examineaza posibilitatea de a pune persoana interesata in libertate, cu sau fara conditii.

5. Daca este necesar, Camera preliminara poate emite un mandat de arestare pentru a garanta infatisarea persoanei care a fost pusa in libertate.

Art. 61: Confirmarea invinuirilor inainte de proces

1. Sub rezerva paragrafului 2, intr-un termen rezonabil dupa predarea persoanei catre Curte sau infatisarea sa voluntara in fata acesteia, Camera preliminara tine o sedinta pentru a confirma invinuirile pe care procurorul intelege sa se bazeze pentru a cere trimiterea in judecata. Sedinta se desfasoara in prezenta procurorului si a persoanei care face obiectul anchetei sau a urmaririi, precum si a avocatului acesteia.

2. Camera preliminara poate, la cererea procurorului sau din proprie initiativa, sa tina o sedinta in absenta persoanei interesate, pentru a confirma invinuirile pe care procurorul intelege sa se bazeze pentru a cere trimiterea in judecata, cand persoana:

a) a renuntat la dreptul sau de a fi prezenta; sau

b) a fugit sau este de negasit si tot ceea ce a fost rezonabil posibil a fost facut pentru a garanta infatisarea sa in fata Curtii si a o informa asupra invinuirilor care i se aduc si despre tinerea unei sedinte viitoare pentru confirmarea

acestor invinuirii.

In aceste cazuri persoana este reprezentata de un avocat cand Camera preliminara considera ca aceasta serveste interesele justitiei.

3. Intr-un termen rezonabil inaintea sedintei, persoana:

a) primeste notificarea scrisa asupra invinuirilor pe care procurorul intelege sa se bazeze pentru a cere trimiterea in judecata; si

b) este informata asupra elementelor de proba pe care procurorul intelege sa se bazeze la sedinta.

Camera preliminara poate da ordonante privind divulgarea informatiilor in scopurile sedintei.

4. Inainte de sedinta procurorul poate continua ancheta si poate modifica sau retrage invinuirile. Persoana vizata primeste notificare asupra oricarui amendament sau retrageri de invinuirii, intr-un termen rezonabil inainte de sedinta. In caz de retragere de invinuirii procurorul informeaza Camera preliminara despre motivele acestei retrageri.

5. La sedinta procurorul isi intemeiaza fiecare dintre invinuirii pe probe suficiente pentru a stabili existenta unor motive serioase de a crede ca persoana a comis crima care ii este imputata. El se poate baza pe probe sub forma de documente sau de rezumate si nu este obligat de a face sa se infatiseze martorii care trebuie sa fie audiati la proces.

6. La sedinta persoana poate:

a) sa conteste invinuirile;

b) sa conteste elementele de proba produse de procuror; si

c) sa prezinte elemente de proba.

7. La terminarea sedintei Camera preliminara stabileste daca exista probe suficiente care sa dea motive serioase sa se creada ca persoana a comis fiecare dintre crimele care ii sunt imputate. Potrivit celor stabilite Camera preliminara:

a) confirma invinuirile pentru care a decis ca existau probe suficiente si trimite

persoana in fata Camerei de prima instanta, pentru a fi judecata pe baza invinuirilor confirmate;

b) nu confirma invinuirile pentru care a decis ca nu exista probe suficiente;

c) amana sedinta si cere procurorului sa aiba in vedere:

(i) sa aduca probe suplimentare sau sa procedeze la noi anchete referitoare la o invinuire speciala; sau

(ii) sa modifice o invinuire daca probele produse par a stabili ca o alta crima, care tine de competenta Curtii, a fost comisa.

8. Cand Camera preliminara nu confirma o invinuire, procurorului nu ii este interzis sa ceara ulterior confirmarea acestei invinuiri, daca el isi justifica cererea cu probe suplimentare.

9. Dupa confirmarea invinuirilor si inainte ca procesul sa inceapa procurorul poate modifica invinuirile, cu autorizarea Camerei preliminare si dupa ce acuzatul a fost avizat despre aceasta. Daca procurorul intelege sa adauge invinuri suplimentare sau sa substituie invinuirile aduse cu invinuri mai grave, este necesara o sedinta conform prezentului articol, pentru confirmarea invinuirilor noi. Dupa deschiderea procesului procurorul poate retrage invinuirile, cu autorizarea Camerei preliminare.

10. Orice mandat deja eliberat inceteaza sa aiba efect in legatura cu orice invinuire neconfirmata de Camera preliminara sau retrasa de procuror.

11. Dupa confirmarea invinuirilor, conform prezentului articol, Presedintia constituie o Camera de prima instanta, care, sub rezerva paragrafului 9 si a art. 64 paragraful 4, conduce faza urmatoare a procedurii si poate indeplini in acest scop orice functie a Camerei preliminare, utila in speta.

CAPITOLUL VI: Procesul

Art. 62: Locul procesului

Daca nu s-a decis altfel, procesul se tine la sediul Curtii.

Art. 63: Procesul in prezenta acuzatului

1. Acuzatul este prezent la procesul sau.

2. Daca acuzatul, prezent in fata Curtii, tulbura continuu desfasurarea procesului, Camera de prima instanta poate ordona evacuarea acestuia din sala de sedinta, avand grija ca acesta sa urmareasca procesul si sa dea instructiuni avocatului sau, din exteriorul salii, la nevoie cu ajutorul mijloacelor tehnice de comunicatie. Asemenea masuri nu sunt luate decat in circumstante exceptionale, cand alte solutii rezonabile s-au dovedit zadarnice, si numai pentru durata strict necesara.

Art. 64: Functiile si competentele Camerei de prima instanta

1. Functiile si competentele Camerei de prima instanta, enuntate in prezentul articol, sunt exercitate conform statutului si Regulamentului de procedura si de probe.

2. Camera de prima instanta vegheaza ca procesul sa fie condus in mod echitabil si cu operativitate, cu respectarea deplina a drepturilor acuzatului si tinand pe deplin seama de necesitatea de a asigura protectia victimelor si a martorilor.

3. Cand cauza este trimisa spre judecare, conform prezentului statut, Camera de prima instanta careia i-a fost atribuita:

a) consulta partile si adopta toate procedurile utile conducerii echitabile si operative a instantei;

b) determina limba sau limbile procesului; si

c) sub rezerva oricaror alte dispozitii aplicabile din prezentul statut, asigura divulgarea de documente sau de informatii inca nedivulgate, suficient de devreme inaintea deschiderii procesului, pentru a permite o pregatire suficienta a acestuia.

4. Camera de prima instanta poate, daca aceasta este necesar, pentru a-i asigura functionarea eficace si echitabila, sa supuna problemele preliminare Camerei preliminare sau, la nevoie, unui alt judecator disponibil al sectiei preliminare.

5. Camera de prima instanta poate, notificand aceasta partilor, sa ordone conexarea sau disjungerea, dupa caz, a invinuirilor aduse impotriva mai multor acuzati.

6. In exercitarea functiilor sale, inainte sau in timpul procesului, Camera de prima instanta poate, daca este necesar:

a) sa isi asume toate functiile Camerei preliminare, prevazute la art. 61 paragraful 11;

b) sa dispuna infatisarea martorilor si audierea lor, precum si prezentarea de documente si de alte elemente de proba, obtinand la nevoie ajutorul statelor, conform dispozitiilor prezentului statut;

c) sa dispuna protectia informatiilor confidentiale;

d) sa ordone producerea de probe in completarea celor care au fost stranse inaintea procesului sau prezentate la proces de parti;

e) sa asigure protectia acuzatului, martorilor si a victimelor; si

f) sa statueze asupra oricarei alte probleme pertinente.

7. Procesul este public. Cu toate acestea Camera de prima instanta poate, pe baza imprejurarilor speciale, sa decida ca anumite sedinte sa se desfasoare cu usile inchise, in scopurile enuntate la art. 68 sau in vederea protejarii informatiilor confidentiale sau sensibile date in depozitii.

8. a) La deschiderea procesului Camera de prima instanta face sa se dea citire acuzatului asupra invinuirilor prealabile confirmate de Camera preliminara. Camera de prima instanta se asigura ca acuzatul intelege natura invinuirilor. Camera da acuzatului posibilitatea sa pledeze recunoscandu-se vinovat, potrivit celor prevazute la art. 65, sau sa pledeze considerandu-se nevinovat.

b) La proces presedintele poate da instructiuni pentru conducerea dezbaterilor, mai ales pentru ca acestea sa se desfasoare in mod echitabil si impartial. Sub rezerva instructiunilor eventuale ale presedintelui, partile pot sa produca elemente de proba conform dispozitiilor prezentului statut.

9. Camera de prima instanta poate, mai ales la cererea unei parti sau din oficiu:

a) sa statueze asupra admisibilitatii sau pertinentei probelor; si

b) sa ia orice masura necesara pentru a asigura ordinea in sedinta.

10. Camera de prima instanta vegheaza ca grefierul sa intocmeasca si sa pastreze un proces-verbal integral al procesului, relatand cu fidelitate dezbaterile.

Art. 65: Procedura in caz de recunoastere a vinovatiei

1. Cand acuzatul isi recunoaste vinovatia, dupa cum prevede art. 64 paragraful 8 lit. a), Camera de prima instanta stabileste:

- a) daca acuzatul intelege natura si consecintele recunoasterii vinovatiei sale;
- b) daca recunoasterea vinovatiei a fost voluntara, dupa o consultare suficienta cu aparatorul acuzatului; si
- c) daca recunoasterea vinovatiei este justificata de faptele cauzei, asa cum rezulta:
 - (i) din invinuirile prezentate de procuror, cu care acuzatul este de acord;
 - (ii) din orice document prezentat de procuror, care insoteste invinuirile si pe care acuzatul le accepta; si
 - (iii) din orice alte probe, cum sunt marturiile, prezentate de procuror sau de acuzat.

2. Daca Camera de prima instanta este convinsa ca sunt reunite conditiile prevazute la paragraful 1, stabileste ca recunoasterea vinovatiei, insotita de toate probele complementare prezentate, intruneste toate elementele constitutive ale crimei la care se refera si poate sa considere acuzatul vinovat pentru aceasta crima.

3. Daca Camera de prima instanta nu este convinsa ca sunt reunite conditiile prevazute la paragraful 1, stabileste ca nu exista recunoastere de vinovatie, caz in care decide ca procesul sa fie continuat potrivit procedurii normale prevazute de prezentul statut si poate trimite cauza unei alte Camere de prima instanta.

4. Daca Camera de prima instanta este convinsa ca o prezentare mai completa a faptelor cauzei ar fi in interesul justitiei, indeosebi in interesul victimelor, ea poate:

- a) sa ceara procurorului sa prezinte elemente de proba suplimentare, inclusiv depozitii de martori; sau
- b) sa decida ca procesul sa se continue dupa procedurile normale prevazute de prezentul statut, caz in care aceasta considera ca nu exista recunoastere de vinovatie si trimite cauza unei alte camere de prima instanta.

5. Orice discutie intre procuror si aparare, referitoare la modificarea capetelor de acuzare, recunoasterea de vinovatie sau pedeapsa de pronuntat, nu angajeaza Curtea.

Art. 66: Presumptia de nevinovatie

1. Oricare persoana este prezumata nevinovata pana cand vinovatia sa este stabilita in fata Curtii, conform dreptului aplicabil.
2. Procurorului ii incumba sarcina de a dovedi vinovatia acuzatului.
3. Pentru a condamna acuzatul Curtea trebuie sa fie convinsa de vinovatia acestuia dincolo de orice indoiala rezonabila.

Art. 67: Drepturile acuzatului

1. La examinarea invinuirilor ce i se aduc acuzatul are dreptul ca, tinand seama de dispozitiile prezentului statut, cauza lui sa fie prezentata public, echitabil si impartial. El are dreptul, in deplina egalitate, cel putin la garantiile urmatoare:
 - a) sa fie informat in termenul cel mai scurt si in mod detaliat asupra naturii cauzei si continutului invinuirilor intr-o limba pe care el o intelege si o vorbeste perfect;
 - b) sa dispuna de timpul si de facilitatile necesare pentru pregatirea apararii sale si sa comunice liber si confidential cu avocatul ales de el;
 - c) sa fie judecat fara intarziere excesiva;
 - d) sub rezerva dispozitiilor art. 63 paragraful 2, sa fie prezent la procesul sau, sa se apere singur sau sa fie asistat de un aparator la alegerea sa; daca nu are aparator, sa fie informat despre dreptul de a avea unul si, de fiecare data cand interesul justitiei o cere, sa i se atribuie din oficiu un aparator de catre Curte, fara cheltuieli, daca nu are mijloace sa il remunereze;

e) sa interogheze sau sa ceara interogarea martorilor acuzarii si sa obtina infatisarea si interogarea martorilor apararii in aceleasi conditii cu martorii acuzarii. Acuzatul are, de asemenea, dreptul sa isi sustina mijloacele de aparare si sa prezinte alte probe admisibile in baza prezentului statut;

f) sa fie asistat gratuit de un interpret competent si sa beneficieze de traducerile necesare pentru satisfacerea cerintelor echitatii, daca limba folosita in orice procedura urmata de Curte sau in orice document prezentat nu este o limba pe care el o intelege si o vorbeste perfect;

g) sa nu fie fortat sa marturiseasca impotriva sa sau sa isi recunoasca vinovatia si sa pastreze tacerea, fara ca aceasta tacere sa fie luata in considerare pentru determinarea vinovatiei sau nevinovatiei sale;

h) sa faca fara prestare de juramant o declaratie scrisa sau orala pentru apararea sa; si

i) sa nu i se impuna rasturnarea sarcinii probei, nici sarcina respingerii.

2. In afara de celelalte comunicari prevazute de prezentul statut procurorul comunica apararii, din momentul cand aceasta este posibil, probele din posesia sa ori la dispozitia sa, despre care el apreciaza ca il disculpa pe acuzat sau tind sa il disculpe ori sa atenueze vinovatia sa sau sunt de natura sa afecteze credibilitatea probelor de invinuire. In caz de indoiala in ceea ce priveste aplicarea prezentului paragraf, Curtea decide.

Art. 68: Protectia si participarea la proces a victimelor si martorilor

1. Curtea ia masurile corespunzatoare pentru a proteja securitatea, bunastarea fizica si psihologica, demnitatea si respectarea vietii private a victimelor si martorilor. Facand aceasta, ea tine seama de toti factorii pertinenti, mai ales varsta, sexul cum este definit la art. 7 paragraful 3, sau starea sanatatii, precum si natura crimei, indeosebi, dar nu in mod exclusiv, cand aceasta este insotita de violente cu caracter sexual, de violente cu motivare sexuala sau de violente impotriva copiilor. Procurorul ia aceste masuri indeosebi in stadiul anchetei si urmaririi. Aceste masuri nu trebuie sa fie nici prejudiciabile, nici contrare drepturilor apararii si exigentelor unui proces echitabil si impartial.

2. Prin exceptie de la principiul publicitatii dezbaterilor enuntat la art. 67, Camerele Curtii pot, cu scopul protejarii victimelor si martorilor sau a acuzatului, sa ordone sedinta inchisa pentru o anumita parte a procedurii sau sa permita ca depozitiile sa fie luate cu mijloace electronice sau cu alte

mijloace speciale. Aceste masuri sunt aplicate indeosebi fata de o victima a violentelor sexuale sau fata de un copil care este victima sau martor, in afara de cazul in care Curtea decide altfel tinand seama de toate imprejurarile si indeosebi de opiniile victimei sau ale martorului.

3. Cand este vorba de interesele personale ale victimelor, Curtea permite ca punctele lor de vedere si preocuparile lor sa fie expuse si examinate in stadii ale procedurii pe care le considera potrivite si intr-un mod in care nu este nici prejudiciabil, nici contrar drepturilor apararii si exigentelor unui proces echitabil si impartial. Aceste opinii si preocupari pot fi expuse de catre reprezentantii legali ai victimelor, cand Curtea apreciaza adecvat, conform Regulamentului de procedura si de probe.

4. Diviziunea de ajutor a victimelor si martorilor poate acorda asistenta procurorului si Curtii in privinta masurilor de protectie, dispozitiilor de securitate si potrivit activitatilor de avizare si de ajutor prevazute la art. 43 paragraful 6.

5. Cand divulgarea de elemente de proba si de informatii in baza prezentului statut risca sa puna grav in pericol un martor sau pe membrii familiei sale, procurorul poate, in oricare procedura care are loc inaintea deschiderii procesului, sa se abtina de a divulga aceste elemente de proba sau informatii si sa prezinte un rezumat. Asemenea masuri trebuie sa fie aplicate intr-un mod care nu este nici prejudiciabil, nici contrar drepturilor la aparare si exigentelor unui proces echitabil si impartial.

6. Un stat poate cere sa fie luate masurile necesare pentru a asigura protectia fata de functionarii sau agentii sai si protectia informatiilor confidentiale sau sensibile.

Art. 69: Proba

1. Inainte de a depune marturie fiecare martor, conform Regulamentului de procedura si de probe, isi ia angajamentul de a spune adevarul.

2. Martorii sunt ascultati personal in sedinta, sub rezerva masurilor prevazute la art. 68 sau in Regulamentul de procedura si de probe. Curtea poate, de asemenea, sa autorizeze un martor sa prezinte o declaratie orala sau o inregistrare video sau audio si sa prezinte documente sau inscrisuri sub rezerva dispozitiilor prezentului statut si conform Regulamentului de procedura si de probe. Aceste masuri nu trebuie sa fie nici prejudiciabile, nici contrare drepturilor la aparare.

3. Partile pot sa prezinte probe pertinente pentru cauza, conform art. 64. Curtea are competenta de a cere prezentarea oricaror probe pe care le socoteste necesare pentru aflarea adevarului.
4. Curtea poate sa se pronunte asupra pertinentei si admisibilitatii probelor, conform Regulamentului de procedura si de probe, tinand seama mai ales de valoarea probanta a acestora si de posibilitatea ca ele sa dauneze echitatii procesului sau unei evaluari echitabile a depozitiei unui martor.
5. Curtea respecta regulile confidentialitatii, astfel cum au fost enuntate in Regulamentul de procedura si de probe.
6. Curtea nu cere dovedirea faptelor care sunt notorii, dar redacteaza despre acestea un proces-verbal judiciar.
7. Probele obtinute printr-un mijloc care violeaza prezentul statut sau drepturile omului recunoscute pe plan international nu sunt admisibile:
 - a) daca violarea pune serios in discutie credibilitatea probelor; sau
 - b) daca admiterea acestor probe ar fi de natura sa compromita procedura si sa aduca o grava atingere integritatii sale.
8. Cand se pronunta asupra pertinentei sau admisibilitatii probelor reunite de un stat, Curtea nu se pronunta asupra aplicarii legislatiei nationale a acestui stat.

Art. 70: Fapte care aduc atingere administrarii justitiei

1. Curtea are competenta de a judeca urmatoarele infractiuni care aduc atingere administrarii justitiei, cand sunt comise cu intentie:
 - a) marturia mincinoasa a unei persoane care si-a luat angajamentul de a spune adevarul in aplicarea art. 69 paragraful 1;
 - b) prezentarea de elemente de proba false sau falsificate in cunostinta de cauza;
 - c) coruperea de martori, manevre vizand sa impiedice un martor de a se infatisa sau de a depune marturie in mod liber, represalii exercitate impotriva unui martor in legatura cu declaratia sa, distrugerea sau falsificarea probelor ori impiedicarea strangerii unor astfel de probe;

d) intimidarea unui membru sau agent al Curtii, impiedicarea actiunii sale sau traficul de influenta, cu scopul de a il determina, prin constrangere sau convingere, sa nu isi exercite functiile sau sa nu le exercite cum ar trebui;

e) represalii impotriva unui membru sau agent al Curtii datorita functiilor executate de acesta sau de un alt membru sau agent;

f) solicitarea sau acceptarea unei retributii ilegale de un membru sau un agent al Curtii in cadrul functiilor sale oficiale.

2. Principiile si procedurile care guverneaza exercitarea de catre Curte a competentei sale fata de faptele care aduc atingeri administrarii justitiei in baza prezentului articol sunt enuntate in Regulamentul de procedura si de probe. Modalitatile de cooperare internationala cu Curtea la punerea in aplicare a prezentului articol sunt reglementate de legislatia nationala a statului solicitat.

3. In caz de condamnare Curtea poate impune o pedeapsa cu inchisoarea, care sa nu depaseasca 5 ani, sau o amenda prevazuta de Regulamentul de procedura si de probe ori ambele.

4. a) Statele parti extind dispozitiile dreptului lor penal, care reprima faptele care aduc atingeri integritatii procedurilor de ancheta sau sistemelor lor judiciare, la faptele care aduc atingeri administrarii justitiei in baza prevederilor prezentului articol, comise pe teritoriul lor sau de catre unul dintre resortisantii sai.

b) La cererea Curtii un stat parte sesizeaza autoritatile sale competente, in scopul urmaririi de fiecare data cand considera necesar. Aceste autoritati instrumenteaza dosarele in cauza cu diligena, asigurand pentru aceasta mijloacele necesare unei actiuni eficiente.

ARTICOLUL 71

Sanctiuni in caz de perturbare a sedintei

1. Curtea poate sanctiona abaterile de la conduita in sedinta, inclusiv perturbarea sedintei sau refuzul deliberat de a respecta instructiunile sale, prin masuri administrative, altele decat o pedeapsa cu inchisoarea, de exemplu, evacuarea temporara sau permanenta din sala, o amenda sau alte masuri prevazute in Regulamentul de procedura si de probe.

2. Regimul sanctiunilor prevazute la paragraful 1 este stabilit in Regulamentul de procedura si probe.

Art. 72: Protectia informatiilor privind securitatea nationala

1. Prezentul articol se aplica in toate cazurile in care divulgarea de informatii sau de documente ale unui stat ar aduce atingere, potrivit avizului acestui stat, intereselor si securitatii sale nationale. Aceste cazuri sunt in special cele la care se refera art. 56 paragrafele 2 si 3, art. 61 paragraful 3, art. 64 paragraful 3, art. 67 paragraful 2, art. 68 paragraful 6, articolul 87 paragraful 6 si art. 93, precum si cazurile, in orice alt stadiu al procedurii, in care o astfel de divulgare poate fi pusa in cauza.

2. Prezentul articol se aplica, de asemenea, cand o persoana care a fost invitata sa furnizeze informatii sau elemente de proba a refuzat sa o faca sau a informat statul asupra motivului ca divulgarea lor ar aduce atingere intereselor unui stat in materie de securitate nationala si cand acest stat confirma ca, dupa opinia sa, divulgarea acestor informatii ar aduce atingere intereselor securitatii sale nationale.

3. Nici o dispozitie a prezentului articol nu aduce atingere normelor de confidentialitate aplicabile in baza art. 54 paragraful 3 lit. e) si f), nici aplicarii art. 73.

4. Daca un stat afla ca informatii sau documente ale statului sunt sau vor fi probabil divulgate intr-o anumita faza a procedurii si daca acesta apreciaza ca o astfel de divulgare ar aduce atingere intereselor securitatii sale nationale, acest stat are dreptul sa intervina in vederea reglementarii acestei probleme, conform dispozitiilor prezentului articol.

5. Cand un stat apreciaza ca divulgarea informatiilor ar aduce atingere intereselor securitatii sale nationale, el ia, in legatura cu procurorul, apararea, Camera preliminara sau Camera de prima instanta, dupa caz, toate masurile rezonabile posibile pentru a gasi o solutie de comun acord.

Aceste masuri pot sa consiste in special in:

a) modificarea sau precizarea cererii;

b) decizia Curtii cu privire la problema pertinentei informatiilor sau probelor cerute ori cu privire la problema de a sti daca probele, desi pertinente, ar putea fi sau au fost obtinute dintr-o alta sursa decat statul solicitat;

- c) obtinerea de informatii sau probe din alta sursa sau sub o forma diferita; sau
- d) gasirea unui acord cu privire la conditiile in care asistenta ar putea fi furnizata, mai ales prin comunicarea de rezumate sau de versiuni corectate, impunerea de restrictii la divulgare, recurgerea la o procedura cu usile inchise sau ex parte ori aplicarea altor masuri de protectie autorizate de prezentul statut sau de Regulamentul de procedura si de probe.

6. Cand toate masurile rezonabile posibile au fost luate pentru solutionarea problemei prin intelegere si cand statul apreciaza ca nu exista nici mijloace si nici conditii care sa ii permita sa comunice sau sa divulge informatiile sau documentele fara a aduce atingere intereselor securitatii sale nationale, el aduce la cunostinta despre aceasta procurorului sau Curtii, indicand motivele precise care l-au condus la aceasta concluzie, daca insasi expunerea motivelor sale nu aduce in mod necesar atingere intereselor securitatii sale nationale.

7. Ca urmare, daca Curtea hotaraste ca probele sunt pertinente si necesare pentru stabilirea vinovatiei sau nevinovatiei acuzatului, poate lua masurile care urmeaza:

a) cand divulgarea informatiilor sau documentului este solicitata in cadrul unei cereri de cooperare, conform cap. IX, sau in circumstantele descrise la paragraful 2 si statul invoca motivele de refuz prevazute la art. 93 paragraful 4:

(i) curtea poate, inainte de a trage concluzia prevazuta la paragraful 7 alin. a) subpunctul (ii), sa ceara consultari suplimentare in scopul examinarii observatiilor statului, inclusiv, in caz de nevoie, tinerea unei sedinte cu usile inchise si ex parte;

(ii) daca Curtea conchide ca, invocand motivele de refuz enuntate la art. 93 paragraful 4 in circumstantele spetei, Statul solicitat nu actioneaza in conformitate cu obligatiile care ii incumba in baza prezentului statut, Curtea poate trimite cauza conform art. 87 paragraful 7, precizand considerentele care motiveaza concluzia sa; si

(iii) curtea poate trage orice concluzie pe care o apreciaza adecvata in speta, cand judeca acuzatul, in privinta existentei sau inexistentei unui fapt; sau

b) in toate celelalte circumstante:

(i) sa dispuna divulgarea; sau

(ii) in cazul in care nu dispune divulgarea, sa traga orice concluzie pe care o apreciaza corespunzatoare in speta, cand judeca acuzatul, in privinta existentei sau inexistentei unui fapt.

Art. 73: Informatii sau documente provenind de la terti

Daca un stat parte este solicitat de catre Curte sa furnizeze un document sau o informatie in posesia sa, sub paza sau sub controlul sau, care i-a fost comunicat cu titlu confidential de un stat, de o organizatie interguvernamentala sau de o organizatie internationala, statul cere celui de la care detine informatia sau documentul autorizatia de a-l divulga. Daca cel care a comunicat informatia sau documentul este un stat parte, acesta consimte la divulgarea informatiei sau a documentului ori depune eforturi sa solutioneze problema cu Curtea, sub rezerva dispozitiilor art. 72. Daca cel care a comunicat informatia sau documentul nu este un stat parte si refuza sa consimta divulgarea, statul solicitat informeaza Curtea ca el nu este in masura sa furnizeze documentul sau informatia din cauza unei obligatii preexistente de confidentialitate fata de cel de la care o detine.

Art. 74: Conditii cerute pentru decizie

1. Toti judecatorii Camerei de prima instanta asista la fiecare faza a procesului si la integralitatea dezbaterilor. Presedintele poate desemna in fiecare caz unul sau mai multi judecatori supleanti, in functie de disponibilitati, pentru a asista, de asemenea, la toate fazele procesului si a inlocui un membru al Camerei de prima instanta care nu ar putea continua sa participe la judecata.

2. Camera de prima instanta isi intemeiaza decizia pe aprecierea probelor si in raport cu ansamblul procedurilor. Decizia sa nu poate depasi faptele si circumstantele descrise in invinuirile si modificarile aduse acestora. Decizia se intemeiaza exclusiv pe probele prezentate si examinate la proces.

3. Judecatorii depun eforturi sa ia decizia in unanimitate, in lipsa careia o iau cu majoritate.

4. Deliberarile Camerei de prima instanta sunt si raman secrete.

5. Decizia este prezentata in scris. Ea contine expunerea completa si motivata a constatarilor Camerei de prima instanta asupra probelor si concluziilor. Nu se pronunta decat o singura decizie. Daca nu exista unanimitate, decizia contine opiniile majoritatii si ale minoritatii. Se da citire deciziei sau rezumatului ei in

sedinta publica.

Art. 75: Despagubiri in favoarea victimelor

1. Curtea stabileste principii aplicabile formelor de despagubire cum sunt restituirea, indemnizarea sau reabilitarea, care se acorda victimelor sau titularilor de drepturi. Pe aceasta baza Curtea poate, la cerere sau din proprie initiativa in situatii exceptionale, sa stabileasca in decizia sa intinderea pagubei, pierderea sau prejudiciul cauzat victimelor sau avanzilor lor cauza, indicand principiile pe care se bazeaza decizia sa.

2. Curtea poate sa pronunte impotriva unei persoane condamnate o ordonanta indicand reparatia care sa fie acordata victimelor sau avanzilor lor cauza. Aceasta despagubire poate lua mai ales forma restituirii, indemnizatiei sau reabilitarii. In caz de nevoie Curtea poate decide ca indemnizatia acordata cu titlu de reparatii este achitata prin intermediul fondului prevazut la art. 79.

3. Inainte de a se pronunta o ordonanta in baza prezentului articol, Curtea poate solicita si lua in considerare observatiile persoanei condamnate, victimelor, altor persoane interesate sau statelor interesate, precum si observatiile formulate in numele acestor persoane sau al acestor state.

4. Cand Curtea exercita competenta pe care o confera prezentul articol si dupa ce o persoana a fost recunoscuta vinovata de o crima ce tine de competenta sa, hotaraste daca este necesar, pentru a da efect ordonantelor pe care le da in baza prezentului articol, sa ceara luarea de masuri conform art. 93 paragraful 1.

5. Statele parti fac sa se aplice deciziile luate in baza prezentului articol ca si cand dispozitiile art. 109 erau aplicabile prezentului articol.

6. Dispozitiile prezentului articol sunt intelese fara prejudicierea drepturilor pe care dreptul intern sau international le recunosc victimelor.

Art. 76: Pronuntarea pedepsei

1. In cazul verdictului de vinovatie Camera de prima instanta stabileste pedeapsa ce va fi aplicata, tinand seama de concluziile si de probele pertinente prezentate la proces.

2. In afara cazurilor in care art. 65 se aplica si inaintea terminarii procesului, Camera de prima instanta poate din oficiu si trebuie, la cererea procurorului

sau a acuzatului, sa tina o sedinta suplimentara pentru a lua cunostinta de toate concluziile noi si de toate probele noi pertinente pentru stabilirea pedepsei conform Regulamentului de procedura si de probe.

3. Cand se aplica paragraful 2, Camera de prima instanta asculta observatiile prevazute la art. 75 in cursul sedintei suplimentare prevazute la paragraful 2 si, la nevoie, in timpul oricarei noi sedinte.

4. Hotararea este pronuntata in sedinta publica si, daca este posibil, in prezenta acuzatului.

CAPITOLUL VII: Pedepsele

Art. 77: Pedepse aplicabile

1. Sub rezerva art. 110, Curtea poate pronunta contra unei persoane declarate vinovata de o crima prevazuta la art. 5 din prezentul statut una dintre urmatoarele pedepse:

a) o pedeapsa cu inchisoarea pe timp de cel mult 30 de ani; sau

b) o pedeapsa cu inchisoare pe viata, daca gravitatea extrema a crimei si situatia personala a condamnatului o justifica.

2. La pedeapsa cu inchisoarea Curtea poate adauga:

a) o amenda stabilita conform criteriilor prevazute de Regulamentul de procedura si de probe;

b) confiscarea de profituri, de bunuri si de averi provenind direct sau indirect din crime, fara prejudicierea drepturilor tertilor de buna credinta.

Art. 78: Stabilirea pedepsei

1. Cand stabileste pedeapsa, Curtea tine cont, conform Regulamentului de procedura si de probe, de considerente precum gravitatea crimei si situatia personala a condamnatului.

2. Cand pronunta o pedeapsa cu inchisoarea, Curtea reduce timpul pe care condamnatul l-a petrecut, la ordinul sau, in detentie. Ea poate reduce, de asemenea, orice alta perioada petrecuta in detentie datorita unui comportament legat de crima.

3. Cand o persoana este recunoscuta vinovata de mai multe crime, Curtea pronunta o pedeapsa pentru fiecare crima si o pedeapsa unica, indicand durata totala a detentiei. Aceasta durata nu poate fi inferioara celei privind pedeapsa individuala cea mai grea si nu poate fi superioara celei de 30 de ani sau celei privind pedeapsa cu inchisoarea pe viata prevazuta la art. 77 paragraful 1 lit. b).

Art. 79: Fondul in favoarea victimelor

1. Un fond este creat, in baza hotararii Adunarii statelor parti, in profitul victimelor crimelor ce tin de competenta Curtii si al familiilor lor.

2. Curtea poate da dispozitii ca fondurile provenind din amenzi si din bunurile confiscate sa fie virate fondului.

3. Fondul este administrat dupa principiile stabilite de Adunarea statelor parti.

Art. 80: Statutul, aplicarea pedepselor de catre state si dreptul national

Nimic din prezentul capitol nu afecteaza aplicarea de catre state a pedepselor prevazute de dreptul lor intern, precum nici aplicarea dreptului statelor care nu prevede pedepsele mentionate in prezentul capitol.

CAPITOLUL VIII: Apel si revizuire

Art. 81: Apel la o hotarare privind achitarea sau condamnarea ori impotriva pedepsei

1. Se poate face apel, conform Regulamentului de procedura si de probe, impotriva unei decizii date in baza art. 74, dupa modalitatile urmatoare:

a) Procurorul poate introduce apel pentru unul dintre urmatoarele motive:

(i) viciu de procedura;

(ii) eroare de fapt;

(iii) eroare de drept;

b) Persoana declarata vinovata sau procurorul in numele acestei persoane poate introduce apel pentru unul dintre urmatoarele motive:

(i) viciu de procedura;

(ii) eroare de fapt;

(iii) eroare de drept;

(iv) orice alt motiv de natura a compromite echitatea sau regularitatea procedurii sau a deciziei.

2. a) Procurorul sau condamnatul poate, conform Regulamentului de procedura si de probe, sa introduca apel privind pedeapsa pronuntata, pe motiv ca exista o disproportie intre aceasta si crima.

b) Daca cu ocazia unui apel impotriva pedepsei pronuntate Curtea apreciaza ca exista motive care ar putea justifica anularea in intregime sau in parte a deciziei de condamnare, ea poate invita procurorul si condamnatul sa invoce motivele enumerate la art. 81 paragraful 1 lit. a) sau b) si se pronunta asupra deciziei de condamnare conform art. 83.

c) Aceeasi procedura se aplica daca cu ocazia unui apel privind numai decizia de condamnare Curtea apreciaza ca exista motive care justifica reducerea pedepsei in baza paragrafului 2 lit. a).

3. a) Daca Camera de prima instanta nu decide altfel, persoana recunoscuta ca vinovata ramane in detentie pe timpul procedurii de apel.

b) Daca durata detentiei depaseste durata pedepsei pronuntate, persoana recunoscuta ca vinovata este pusa in libertate; cu toate acestea, daca procurorul face, de asemenea, apel, eliberarea poate fi supusa conditiilor enumerate la lit. c);

c) in cazul achitarii acuzatul este imediat pus in libertate, sub rezerva urmatoarelor conditii:

(i) in circumstante exceptionale si in functie, in special, de riscul evadarii, de gravitatea infractiunii si de sansele succesului apelului, Camera de prima instanta poate ordona, la cererea procurorului, mentinerea in detentie a acuzatului pe timpul procedurii apelului;

(ii) hotararea data de Camera de prima instanta in baza subpunctului (i) este susceptibila de apel conform Regulamentului de procedura si de probe.

4. Sub rezerva dispozitiilor paragrafului 3 lit. a) si b), se amana executarea hotararii privind condamnarea sau pedeapsa pe perioada termenului consimtit pentru trimiterea in apel si pe perioada procedurii de apel.

Art. 82: Apel impotriva altor hotarari

1. Fiecare parte poate face apel, conform Regulamentului de procedura si de probe, impotriva urmatoarelor hotarari:

a) hotararea privind competenta sau admisibilitatea;

b) hotararea privind admiterea sau respingerea punerii in libertate a persoanei care face obiectul unei anchete sau urmariri;

c) hotararea Camerei preliminare de a actiona din proprie initiativa, in baza art. 56 paragraful 3;

d) hotararea care ridica o problema de natura a afecta intr-o mare masura desfasurarea echitabila si rapida a procedurii sau rezultatul procesului si a carei solutionare imediata ar putea face, dupa avizul Camerei preliminare sau al Camerei de prima instanta, sa progreseze semnificativ procedura.

2. Decizia Camerei preliminare, prevazuta la art. 57 paragraful 3 lit. d), este susceptibila de apel formulat de statul vizat sau de procuror, cu autorizarea Camerei preliminare. Acest apel este examinat dupa o procedura urgenta.

3. Apelul nu are efect suspensiv decat daca Curtea de apel incuviinteaza aceasta pe baza unei cereri prezentate conform Regulamentului de procedura si de probe.

4. Rezentantul legal al victimelor, persoana condamnata sau proprietarul de buna credinta al unui bun la care se refera o hotarare data in baza art. 75 poate inainta apel impotriva acestei hotarari conform Regulamentului de procedura si de probe.

Art. 83: Procedura de apel

1. In sensul procedurilor prevazute la art. 81 si al prezentului articol, Camera de apel are toate competentele Camerei de prima instanta.

2. Daca Camera de apel considera ca procedura ce face obiectul apelului

este viciata in masura de a aduce atingere regularitatii deciziei sau a condamnarii sau ca decizia de condamnare facand obiectul apelului este in mod serios viciata de o eroare de fapt sau de drept, ea poate:

a) sa anuleze sau sa modifice decizia sau condamnarea; sau

b) sa ordone un nou proces in fata unei Camere de prima instanta diferite.

In acest scop Camera de apel poate trimite o problema de fapt in fata Camerei de prima instanta sesizate initial pentru ca aceasta sa solutioneze problema si sa ii faca un raport sau poate ea insasi sa ceara probe in vederea luarii deciziei. Cand singura persoana condamnata sau procurorul, in numele sau, a introdus apel contra hotararii sau a condamnarii, aceasta nu poate fi modificata in detrimentul sau.

3. Daca in cadrul apelului impotriva unei condamnari Camera de apel constata ca pedeapsa este disproportionata in raport cu crima, ea o poate modifica in conformitate cu cap. VII.

4. Hotararea Curtii de apel este adoptata cu majoritatea judecatorilor si data in sedinta publica. Hotararea se motiveaza. In cazul in care nu exista unanimitate, aceasta contine opiniile majoritatii si ale minoritatii, dar un judecator poate prezenta o opinie individuala sau o opinie diferita asupra unei probleme de drept.

5. Camera de apel poate pronunta hotararea in absenta persoanei achitate sau condamnate.

Art. 84: Revizuirea unei hotarari de condamnare sau a pedepsei

1. Persoana declarata vinovata sau, daca ea este decedata, sotul, copiii, parintii sau oricare persoana in viata in momentul decesului sau, careia i-a dat in scris mandat expres in acest scop, ori procurorul actionand in numele acestei persoane poate sesiza Camera de apel cu o cerere de revizuire a deciziei definitive asupra vinovatiei sau pedepsei, pentru urmatoarele motive:

a) s-a descoperit un fapt nou care:

(i) nu era cunoscut in momentul procesului fara ca aceasta circumstanta sa poata fi imputata, in intregime sau in parte, solicitantului; si

(ii) daca ar fi fost stabilit in timpul procesului, ar fi condus in mod verosimil la o

hotarare diferita;

b) s-a descoperit ca o proba decisiva, retinuta in timpul procesului si in baza careia s-a stabilit vinovatia, era falsa, contrafacuta sau falsificata;

c) unul sau mai multi judecatori care au participat la luarea deciziei asupra vinovatiei sau care au confirmat invinuirile au comis in aceasta cauza un act care constituie o greseala grava sau o abatere de la indatoririle lor de o gravitate suficienta pentru a justifica eliberarea din functiile lor in aplicarea art. 46.

2. Camera de apel respinge cererea daca o considera nefondata. Daca ea considera ca cererea este fondata pe motive valabile, ea poate, conform celor convenite:

a) sa reuneasca din nou Camera de prima instanta care a pronuntat hotararea initiala;

b) sa constituie o noua Camera de prima instanta; sau

c) sa ramana sesizata asupra cauzei, cu scopul de a determina, dupa ascultarea partilor potrivit modalitatilor prevazute de Regulamentul de procedura si de probe, daca hotararea trebuie sa fie revizuita.

Art. 85: Indemnizarea persoanelor arestate sau condamnate

1. Oricine a fost victima unei arestari sau detineri ilegale are dreptul la reparatie.

2. Cand o condamnare definitiva este anulata ulterior pentru ca un fapt nou sau nou revelat dovedeste ca s-a produs o eroare judiciara, persoana care a suferit o pedeapsa pe baza acestei condamnari este indemnizata conform legii, cu conditia sa nu se fi dovedit ca nedevalorarea in timp util a faptului necunoscut ii este imputabila in intregime sau in parte.

3. In circumstante exceptionale, daca Curtea constata, pe baza faptelor probatorii, ca o eroare judiciara grava si evidenta a fost comisa, poate, dupa propria apreciere, sa acorde o indemnizatie conform criteriilor enuntate in Regulamentul de procedura si de probe unei persoane care a fost detinuta si a fost eliberata ca urmare a unei achitari definitive sau pentru ca a incetat urmarirea din acest motiv.

CAPITOLUL IX: Cooperarea internationala si asistenta judiciara

Art. 86: Obligatia generala de a coopera

Conform dispozitiilor prezentului statut, statele parti coopereaza deplin cu Curtea in anchetele si urmaririle pentru crime ce tin de competenta sa.

Art. 87: Cereri de cooperare. Dispozitii generale

1. a) Curtea este abilitata sa adreseze cereri de cooperare statelor parti. Aceste cereri sunt transmise pe cale diplomatica sau pe orice alta cale potrivita pe care fiecare stat parte o alege in momentul ratificarii, acceptarii sau aprobarii prezentului statut ori de aderare la acesta. Orice modificare ulterioara a alegerii caii de transmitere este facuta de fiecare stat parte conform Regulamentului de procedura si de probe.

b) Daca este cazul si fara prejudicierea dispozitiilor lit a), cererile pot fi, de asemenea, transmise prin Organizatia Internationala de Politie Criminala (INTERPOL) sau prin oricare organizatie regionala competenta.

2. Cererile de cooperare si documentele justificative aferente sunt fie redactate intr-o limba oficiala a statului solicitat sau insotite de o traducere in aceasta limba, fie redactate intr-una dintre limbile de lucru ale Curtii sau insotita de o traducere intr-una dintre aceste limbi potrivit alegerii facute de statul solicitat in momentul ratificarii, acceptarii sau al aprobarii prezentului statut sau al aderarii la acesta. Orice modificare ulterioara a acestei alegeri este facuta conform Regulamentului de procedura si de probe.

3. Statul solicitat respecta caracterul confidential al cererilor de cooperare si de documente justificative aferente, cu exceptia cazului in care divulgarea lor este necesara pentru a da curs cererii.

4. In ceea ce priveste cererile de asistenta prezentate conform prezentului capitol Curtea poate lua, in special in materie de protectie a informatiilor, masurile care pot fi necesare pentru garantarea securitatii si bunastarii fizice si psihologice a victimelor, martorilor potentiali si membrilor familiei lor. Curtea poate cere ca orice informatie furnizata conform prezentului capitol sa fie comunicata si tratata in asa fel incat sa fie aparata securitatea si bunastarea fizica sau psihologica a victimelor, martorilor potentiali si membrilor familiei lor.

5. a) Curtea poate invita orice stat care nu este parte la prezentul statut sa acorde asistenta conform prezentului capitol pe baza unui aranjament ad-hoc

sau a unui acord incheiat cu acest stat ori pe orice alta baza corespunzatoare.

b) Daca, dupa ce a incheiat cu Curtea un aranjament ad-hoc sau un acord, un stat care nu este parte la prezentul statut nu acorda asistenta care i-a fost ceruta pe baza acestui aranjament sau a acestui acord, Curtea poate sa informeze despre aceasta Adunarea statelor parti sau Consiliul de Securitate cand a fost sesizata de acesta din urma.

6. Curtea poate cere informatii sau documente oricarei organizatii interguvernamentale. Ea poate, de asemenea, sa solicite alte forme de cooperare si de asistenta convenite cu o organizatie interguvernamentala si care sunt conforme competentelor sau mandatului acesteia.

7. Daca un stat parte nu este de acord cu o cerere de cooperare a Curtii contrar celor prevazute in prezentul statut si o impiedica astfel sa isi exercite functiile si competentele care ii sunt conferite de prezentul statut, Curtea poate lua act de aceasta si sa informeze Adunarea statelor parti sau Consiliul de Securitate cand a fost sesizata de acesta din urma.

Art. 88: Proceduri disponibile conform legislatiei nationale

Statele parti vegheaza pentru a prevedea in legislatia lor nationala procedurile care sa permita realizarea oricarei forme de cooperare prevazute in prezentul capitol.

Art. 89: Predarea anumitor persoane Curtii

1. Curtea poate prezenta statului pe teritoriul caruia o persoana este susceptibila de a se afla o cerere, insotita de documentele justificative indicate la art. 91, vizand ca aceasta persoana sa fie arestata si sa ii fie predata si sa solicite cooperarea acestui stat pentru arestarea si predarea persoanei. Statele parti raspund la orice cerere de arestare si de predare conform dispozitiilor prezentului capitol si procedurilor prevazute de legislatiile lor nationale.

2. Cand persoana a carei predare este solicitata sesizeaza o instanta nationala cu o contestatie fondata pe principiul non bis in idem, dupa cum se prevede la art. 20, statul solicitat consulta imediat Curtea pentru a sti daca a existat in speta o decizie asupra admisibilitatii. Daca s-a decis ca aceasta cauza este admisibila, statul solicitat da curs cererii. Daca decizia asupra admisibilitatii este in curs de a fi luata, statul solicitat poate amana executarea cererii pana cand Curtea va statua.

3. a) Statele parti autorizeaza transportul pe teritoriul lor, conform procedurilor prevazute de legislatia lor nationala, al oricarei persoane transferate Curtii de catre un alt stat, in afara de cazul in care tranzitul prin teritoriul lor ar obstructiona sau intarzia predarea.

b) O cerere de tranzit este transmisa de Curte conform art. 87. Ea contine:

(i) semnalmentele persoanei transportate;

(ii) o expunere scurta a faptelor si a calificarii lor juridice; si

(iii) mandatul de arestare si ordonanta de predare.

c) Persoana transportata ramane detinuta in timpul tranzitului.

d) Nici o autorizare nu este necesara daca persoana este transportata pe cale aeriana si daca nici o aterizare nu este prevazuta pe teritoriul statului de tranzit.

e) Daca o aterizare neprevazuta are loc pe teritoriul statului de tranzit, acesta poate cere Curtii prezentarea unei cereri de tranzit in formele prevazute la lit.

b). Statul de tranzit pune persoana transportata in detentie pana la primirea cererii de tranzit si pana la efectuarea tranzitului. Cu toate acestea detentia conform prezentului alineat nu se poate prelungi peste 96 de ore dupa aterizarea neprevazuta, daca cererea nu se primeste in acest termen.

4. Daca persoana reclamata face obiectul urmaririi sau executarii unei pedepse in statul solicitat pentru o alta crima decat cea pentru care se cere predarea sa Curtii, statul solicitat, dupa ce a decis sa dea curs cererii Curtii, se consulta cu aceasta.

Art. 90: Cereri concurente

1. Daca un stat parte primeste de la Curte, conform art. 89, o cerere de predare si primeste, de asemenea, de la un alt stat o cerere de extradare a aceleiasi persoane pentru acelasi comportament penal, care constituie temeiul crimei pentru care Curtea solicita predarea acestei persoane, el avizeaza despre aceasta Curtea si statul solicitant.

2. Cand statul solicitant este un stat parte, statul solicitat da prioritate cererii Curtii in cazul in care:

a) Curtea a decis, in aplicarea art. 18 si 19, ca afacerea care priveste cererea de predare este admisibila tinand seama de ancheta condusa sau de urmaririle angajate de statul solicitant in legatura cu cererea de extradare a acestuia; sau

b) Curtea nu a luat decizia vizata la alin. a) ca urmare a notificarii statului solicitat prevazute la paragraful 1.

3. Cand Curtea nu a luat decizia vizata la paragraful 2 lit. a), statul solicitat poate, daca doreste, sa inceapa instrumentarea cererii de extradare a statului solicitant, asteptand sa se pronunte Curtea, dupa cum se prevede la lit. b). El nu extradeaza persoana cata vreme Curtea nu hotaraste ca este inadmisibila cauza. Curtea se pronunta conform unei proceduri accelerate.

4. In cazul in care statul solicitant nu este parte la prezentul statut, statul solicitat, daca nu are o obligatie internationala de a extrada pe interesat catre statul solicitant, da prioritate cererii de predare catre Curte, daca aceasta a hotarat ca era admisibila cauza.

5. Cand o cauza la care se refera paragraful 4 nu a fost judecata ca fiind admisibila de catre Curte, statul solicitat poate, daca doreste, sa inceapa sa instrumenteze cererea de extradare a statului solicitant.

6. In cazul in care paragraful 4 se aplica, dar statul solicitat nu este tinut de o obligatie internationala de a extrada persoana catre statul solicitant care nu este parte, statul solicitat stabileste daca este cazul sa remita persoana Curtii sau sa o extradeze catre statul solicitant. In decizia sa el tine seama de toate considerentele pertinente, mai ales:

a) ordinea cronologica a cererilor;

b) interesele statului solicitant, indeosebi, dupa caz, faptul ca savarsirea crimei a avut loc pe teritoriul sau, precum si cetatenia victimelor si a persoanei reclamante;

c) posibilitatea ca statul solicitant sa procedeze, ca urmare, la predarea persoanei catre Curte.

7. Daca un stat parte primeste de la Curte o cerere de predare si primeste, pe de alta parte, de la un alt stat o cerere de extradare a aceleiasi persoane pentru un comportament penal diferit de cel care constituie crima pentru care Curtea cere predarea:

a) statul solicitat da prioritate cererii Curtii daca nu este tinut de o obligatie internationala sa extradeze persoana catre statul solicitant;

b) daca este tinut de o obligatie internationala sa extradeze persoana catre statul solicitant, statul solicitat fie remite aceasta persoana Curtii, fie o extradeaza catre statul solicitant. In alegerea sa el tine seama de toate considerentele pertinente, mai ales de cele care sunt enuntate la paragraful 6, dar acorda o importanta deosebita naturii si gravitatii referitoare la comportamentul penal in cauza.

8. Cand, ca urmare a unei notificari primite in aplicarea prezentului articol, Curtea a judecat o cauza ca inadmisibila, inasa extradarea catre statul solicitant a fost ulterior refuzata, statul solicitat informeaza Curtea asupra acestei decizii.

Art. 91: Continutul cererii de arestare si de predare

1. O cerere de arestare si de predare se face in scris. In caz de urgenta ea poate fi facuta prin orice mijloc care lasa o urma scrisa, cu conditia sa fie confirmata potrivit modalitatilor prevazute la art. 87 paragraful 1 lit. a).

2. Daca cererea priveste arestarea si predarea unei persoane care face obiectul unui mandat de arestare eliberat de Camera preliminara in baza art. 58, ea contine sau este insotita de un dosar cuprinzand dovezile justificative urmatoare:

a) semnalmentele persoanei cautate, suficiente pentru identificare, si informatii asupra locului unde se afla probabil aceasta;

b) o copie a mandatului de arestare;

c) documentele, declaratiile si informatiile care pot fi cerute in statul solicitat, pentru a proceda la predare; cu toate acestea exigentele statului solicitat nu trebuie sa fie mai grele in acest caz decat in cel al unei cereri de extradare prezentate in aplicarea tratatelor si aranjamentelor incheiate intre statul solicitat si alte state si ar trebui chiar, daca este posibil, sa fie mai putin grele, tinand seama de caracterul deosebit al Curtii.

3. Daca cererea priveste arestarea si predarea unei persoane care a fost deja recunoscuta ca vinovata, ea contine sau este insotita de un dosar cuprinzand dovezile justificative urmatoare:

- a) o copie a oricarui mandat de arestare vizand aceasta persoana;
- b) o copie a hotararii;
- c) informatii atestand ca persoana cautata este intr-adevar cea vizata de hotarare; si
- d) daca persoana cautata a fost condamnata la o pedeapsa, o copie a condamnarii, iar in cazul unei pedepse cu inchisoarea se va indica si timpul deja executat si cel ramas de executat.

4. La cererea Curtii un stat parte tine cu aceasta consultari, fie intr-un mod general, fie in legatura cu o problema deosebita, asupra conditiilor prevazute de legislatia sa interna care ar putea sa se aplice conform paragrafului 2 lit. c). In timpul acestor consultari statul parte informeaza Curtea asupra exigentelor speciale ale legislatiei sale.

Art. 92: Arestarea provizorie

1. In caz de urgenta Curtea poate cere arestarea provizorie a persoanei urmarite, asteptand ca cererea de predare sa fie prezentata impreuna cu documentele justificative prevazute la art. 91.

2. Cererea de arestare provizorie este facuta prin orice mijloc lasand o urma scrisa si continand:

a) semnalmentele persoanei urmarite, suficiente pentru identificare, si informatii asupra locului unde se afla probabil aceasta;

b) expunerea succinta a crimelor pentru care persoana este urmarita si a faptelor care ar fi constitutive ale acestei crime, inclusiv, daca este posibil, data si locul unde s-au produs;

c) o declaratie afirmand existenta impotriva persoanei urmarite a unui mandat de arestare sau a unei hotarari care ii stabileste vinovatia; si

d) o declaratie indicand ca va urma o cerere de predare a persoane urmarite.

3. O persoana arestata provizoriu poate fi pusa in libertate daca statul solicitat nu a primit cererea de predare si actele justificative prevazute la art. 91 in termenul prescris de Regulamentul de procedura si de probe. Totusi aceasta persoana poate consimti sa fie predata inaintea expirarii acestui termen, daca

legislatia statului solicitat ii permite. In acest caz statul solicitat procedeaza cat mai curand posibil la predarea acesteia Curtii.

4. Punerea in libertate a persoanei urmarite, prevazuta la paragraful 3, nu impiedica arestarea sa ulterioara si predarea sa, daca cererea de predare insotita de piesele justificative este prezentata in continuare.

Art. 93: Alte forme de cooperare

1. Statele parti au dreptul, conform dispozitiilor prezentului capitol si procedurilor prevazute de legislatiile lor nationale, la cereri de asistenta ale Curtii, legate de o ancheta sau de urmariri si privind:

a) identificarea unei persoane, locul unde se afla aceasta sau localizarea bunurilor;

b) strangerea probelor, inclusiv a declaratiilor facute sub juramant, si producerea de probe, inclusiv expertizele si rapoartele de care Curtea are nevoie;

c) interogatoriul persoanelor care fac obiectul unei anchete sau urmariri;

d) inmanarea de documente, inclusiv actele de procedura;

e) masurile proprii sa faciliteze infatisarea voluntara in fata Curtii a persoanelor care depun ca martori sau experti;

f) transferul temporar de persoane conform paragrafului 7;

g) examinarea de localitati si situri, in special exhumarea si examinarea de cadaver ingropate in gropi comune;

h) executarea de perchezitii si sechestre;

i) transmiterea de dosare si documente, inclusiv dosarele si documentele oficiale;

j) protejarea victimelor si martorilor si pastrarea elementelor de proba;

k) identificarea, localizarea, inghetarea sau sechestrarea produsului crimelor, a bunurilor, a activelor si instrumentelor care sunt legate de crime, in scopul confiscarii eventuale a acestora, fara a prejudicia drepturile tertilor de buna-

credinta; si

l) orice alta forma de asistenta care nu este interzisa de legislatia statului solicitat, menita a facilita ancheta si urmaririle referitoare la crime care tin de competenta Curtii.

2. Curtea este abilitata sa dea unui martor sau unui expert care se infatiseaza in fata acesteia asigurarea ca nu va fi nici urmarit, nici retinut, nici supus de aceasta oricarei alte restrictii a libertatii sale personale pentru un act sau o omisiune anterioara plecarii sale din statul solicitat.

3. Daca executarea unei masuri deosebite de asistenta descrisa intr-o cerere prezentata conform paragrafului 1 este interzisa in statul solicitat in baza unui principiu juridic fundamental de aplicare generala, respectivul stat angajeaza fara intarziere consultari cu Curtea pentru a incerca sa solutioneze probleme. In cursul acestor consultari se are in vedere acordarea asistentei cerute, sub o alta forma sau in anumite conditii. Daca problema nu este solutionata la sfarsitul consultarii, Curtea modifica cererea.

4. Conform art. 72 un stat parte nu poate respinge, in intregime sau in parte, o cerere de asistenta a Curtii decat daca aceasta cerere are ca obiect procurarea de documente sau divulgarea de elemente de proba care ating securitatea sa nationala.

5. Inainte de a respinge o cerere de asistenta prevazuta la paragraful 1 lit. l), statul solicitat hotaraste daca asistenta poate fi acordata in anumite conditii sau daca ar putea fi facuta ulterior ori sub o alta forma, avand in vedere ca, daca Curtea sau procurorul accepta aceste conditii, ei sunt tinuti sa le respecte.

6. Statul solicitat care respinge o cerere de asistenta face cunoscute fara intarziere motivele sale Curtii sau procurorului.

7. a) Curtea poate cere transferul temporar al unei persoane detinute pentru identificare sau sa obtina marturia sa ori sa obtina de la aceasta orice alt fel de asistenta. Aceasta persoana poate fi transferata daca conditiile urmatoare sunt indeplinite:

(i) persoana isi da in mod liber si in cunostinta de cauza consimtamantul sau la transfer; si

(ii) statul solicitat isi da acordul pentru transfer, sub rezerva conditiilor pe care acest stat si Curtea le convin.

b) Persoana transferata ramane arestata. O data realizat scopul transferului, Curtea o trimite inapoi fara intarziere in statul solicitat.

8. a) Curtea apara caracterul confidential al pieselor si informatiilor primite, in afara masurilor necesare anchetei si procedurilor descrise in cerere.

b) Statul solicitat poate la nevoie sa comunice documente si informatii procurorului cu titlu confidential. Procurorul nu poate in acest caz sa le utilizeze decat pentru a strange elemente de proba noi.

c) Statul solicitat poate, fie din oficiu, fie la cererea procurorului, sa autorizeze in continuare divulgarea acestor documente si informatii. Acestea pot in acest caz sa fie folosite ca mijloc de proba conform dispozitiilor cap. V si VI si Regulamentului de procedura si de probe.

9. a) (i) Daca un stat parte primeste, pe de o parte, de la Curte si, pe de alta parte, de la un alt stat, in cadrul unei obligatii internationale, cereri concurente avand un alt obiect decat predarea sau extradarea, el se straduieste, consultandu-se cu Curtea si cu acest alt stat, sa satisfaca cele doua cereri, la nevoie amanand-o pe una sau pe cealalta sau subordonand-o anumitor conditii.

(ii) In lipsa concurenta cererilor este rezolvata conform principiilor stabilite la articolul 90.

b) Cu toate acestea, cand cererea Curtii priveste informatii, bunuri sau persoane care se afla sub autoritatea unui stat tert sau a unei organizatii internationale, pe baza unui acord international, Statul solicitat informeaza Curtea despre aceasta si aceasta adreseaza cererea sa statului tert sau organizatiei internationale.

10. a) Daca primeste o cerere in acest sens, Curtea poate coopera cu statul parte care conduce o ancheta sau un proces privind un comportament care constituie o crima ce tine de competenta Curtii sau o crima grava potrivit dreptului intern al acestui stat si sa acorde asistenta acestui stat.

b) (i) Aceasta asistenta contine mai ales:

a) transmiterea de depozitii, documente si alte elemente de proba stranse in cursul anchetei sau dintr-un proces judecat de Curte; si

b) interogarea oricarei persoane detinute prin ordin al Curtii.

(ii) in cazul prevazut la pct. (i) lit. a):

a) transmiterea de documente si alte elemente de proba obtinute cu asistenta unui stat cere consimtamantul acestui stat;

b) transmiterea de depozitii, documente si alte elemente de proba furnizate de un martor sau de un expert se face conform dispozitiilor art. 68;

c) curtea poate, in conditiile prevazute in prezentul paragraf, sa solutioneze o cerere de asistenta emanand de la un stat care nu este parte la prezentul statut.

Art. 94: Amanarea executarii unei cereri datorita unei anchete sau urmariri aflate in curs de desfasurare

1. Daca executarea imediata a unei cereri ar dauna bunului mers al anchetei sau urmaririi in curs intr-o alta cauza decat aceea la care se refera cererea, statul solicitat poate amana executarea acesteia pe o perioada stabilita de comun acord cu Curtea. Totusi aceasta amanare nu poate dura mai mult decat este necesar pentru a duce la bun sfarsit ancheta sau urmarirea in cauza in statul solicitat. Inainte de a hotari amanarea executarii cererii statul solicitat examineaza daca asistenta poate fi acordata imediat in anumite conditii.

2. Daca hotararea este luata pentru amanarea executarii cererii conform paragrafului 1, procurorul poate totusi sa ceara luarea de masuri de conservare a probelor potrivit art. 93 paragraful 1 lit. j).

Art. 95: Amanarea executarii unei cereri datorita unei exceptii de inadmisibilitate

Cand Curtea examineaza o exceptie de inadmisibilitate conform art. 18 sau 19, statul solicitat poate amana executarea unei cereri facute conform prezentului capitol asteptand sa decida Curtea, in afara de cazul cand Curtea nu a hotarat in mod expres ca procurorul poate continua sa stranga elemente de proba in aplicarea art. 18 sau 19.

Art. 96: Continutul unei cereri care se refera la alte forme de cooperare decat cele prevazute la articolul 93

1. O cerere care se refera la alte forme de cooperare prevazute la art. 93 se

face in scris. In caz de urgenta ea poate fi facuta prin orice mijloc lasand o urma scrisa, cu conditia de a fi confirmata potrivit modalitatilor indicate la art. 87 paragraful 1 lit. a).

2. Cererea contine sau este insotita de un dosar cuprinzand urmatoarele elemente:

a) expunerea succinta a obiectului cererii si naturii asistentei solicitate, inclusiv baza juridica si motivele cererii;

b) informatii cat mai detaliate posibil asupra persoanei sau locului care trebuie sa fie identificat sau localizat, in asa fel incat asistenta solicitata sa poata fi acordata;

c) expunerea succinta a faptelor esentiale care justifica cererea;

d) expunerea motivelor si explicarea detaliata a procedurilor sau a conditiilor ce trebuie respectate;

e) orice informatie pe care o poate cere legislatia statului solicitat pentru ca acesta sa dea curs cererii; si

f) orice alta informatie utila pentru ca asistenta ceruta sa poata fi acordata.

3. La cererea Curtii un stat parte tine cu aceasta consultatii, fie de o maniera generala, fie in legatura cu o problema speciala, privind conditiile prevazute de legislatia sa care s-ar putea aplica asa cum se prevede la paragraful 2 lit. e). In timpul acestor consultari statul parte informeaza Curtea asupra exigentelor speciale ale legislatiei sale.

4. Dispozitiile prezentului articol se aplica, de asemenea, dupa caz, la o cerere de asistenta adresata Curtii.

Art. 97: Consultatii

Cand un stat parte este sesizat cu o cerere conform prezentului capitol si constata ca aceasta prezinta dificultati care ar putea sa altereze sau sa impiedice executarea, consulta Curtea fara intarziere in vederea solutionarii acestei probleme. Aceste dificultati pot lua indeosebi urmatoarele forme:

a) informatiile nu sunt suficiente pentru a da curs cererii;

b) in cazul unei cereri de predare persoana reclamata nu este gasita in ciuda tuturor eforturilor sau cercetarile au permis sa se stabileasca ca persoana care se afla in statul de detentie nu este evident cea vizata in mandat; sau

c) statul solicitat ar fi constrans, pentru a da curs cererii sub forma sa actuala, sa incalce o obligatie conventionala pe care o are deja fata de un alt stat.

Art. 98: Cooperarea in legatura cu renuntarea la imunitate si consimtamantul pentru predare

1. Curtea nu poate prezenta o cerere de asistenta care ar constrange statul solicitat sa actioneze de o maniera incompatibila cu obligatiile care ii incumba in dreptul international in materie de imunitate a statelor sau de imunitate diplomatica a unei persoane sau bunuri ale unui stat tert, in afara de cazul in care a obtinut in prealabil cooperarea acestui Stat tert in vederea ridicarii imunitatii.

2. Curtea nu poate indeplini executarea unei cereri de predare care ar constrange statul solicitat sa actioneze de o maniera incompatibila cu obligatiile ce ii revin in baza acordurilor internationale potrivit carora consimtamantul statului de trimitere este necesar pentru a fi predata Curtii o persoana a acestui stat, in afara de cazul in care Curtea nu poate obtine in prealabil cooperarea statului de trimitere pentru ca el sa consimta la predare.

Art. 99: Indeplinirea cererilor formulate in temeiul art. 93 si 96

1. Statul solicitat da curs cererilor de asistenta conform procedurii prevazute de legislatia sa si, in afara de cazul in care aceasta legislatie nu o interzice, in modalitatea aratata in cerere, inclusiv indeplinind orice procedura indicata in aceasta sau autorizand persoanele indicate in cerere sa fie prezente si sa participe la executarea cererii.

2. In caz de cerere urgenta documentele sau probele produse pentru a raspunde la aceasta sunt trimise de urgenta la cererea Curtii.

3. Raspunsurile statului solicitat sunt comunicate in limba si in forma lor originala.

4. Fara prejudicierea celorlalte articole din prezentul capitol, cand aceasta este necesar pentru a executa eficient o cerere careia i se poate da curs fara a se recurge la masuri de constrangere, mai ales cand este vorba de a audia sau de a lua declaratii unei persoane care actioneaza de bunavoie, inclusiv in afara

prezentei autoritatilor statului parte solicitat, cand aceasta este hotaratoare pentru buna executare a cererii sau cand este vorba de a inspecta un site public sau un alt loc public fara a-l modifica, procurorul poate realiza obiectul cererii direct pe teritoriul statului, potrivit modalitatilor urmatoare:

a) cand Statul solicitat este statul pe teritoriul caruia se sustine ca s-a comis crima si exista o decizie asupra admisibilitatii, potrivit art. 18 sau 19, procurorul poate sa execute direct cererea dupa ce a avut cu statul solicitat consultari cat mai extinse posibil;

b) in celelalte cazuri procurorul poate executa cererea dupa consultari cu statul parte solicitat si tinand seama de conditiile sau preocuparile rezonabile pe care acest stat le-a pus eventual in valoare. Cand statul solicitat constata ca executarea unei cereri la care se refera prezentul alineat prezinta dificultati, consulta imediat Curtea in vederea remedierii acestora.

5. Dispozitiile autorizand persoana audiata sau interogata de Curte, conform art. 72, sa invoce restrictiile prevazute pentru a impiedica divulgarea de informatii confidentiale privind securitatea nationala se aplica, de asemenea, executarii cererilor de asistenta la care se refera prezentul articol.

Art. 100: Cheltuieli

1. Cheltuielile obisnuite aferente executarii cererilor pe teritoriul statului solicitat sunt in sarcina acestui stat, cu exceptia cheltuielilor urmatoare, care sunt in sarcina Curtii:

a) cheltuieli legate de calatoria si de protectia martorilor si expertilor sau de transferul detinutilor in baza art. 93;

b) cheltuieli de traducere, de interpretare si de transcriere;

c) cheltuieli de deplasare si de sejur ale judecatorilor, procurorului, procurorilor adjuncti, grefierului, grefierului adjunct si ale membrilor personalului tuturor organelor Curtii;

d) costul expertizelor sau rapoartelor cerute de Curte;

e) cheltuieli legate de transportul persoanelor predate Curtii de catre statul de detentie; si

f) dupa consultare, toate cheltuielile extraordinare pe care le poate determina

executarea unei cereri.

2. dispozitiile paragrafului 1 se aplica, dupa caz, cererilor adresate Curtii de statele parti. In acest caz Curtea preia in sarcina sa cheltuielile obisnuite de executare.

Art. 101: Regula specialitatii

1. O persoana predata Curtii in aplicarea prezentului statut nu poate fi urmarita, pedepsita sau detinuta din cauza comportamentelor anterioare predarii sale, daca acestea nu sunt elementele constitutive ale crimei pentru care ea a fost predata.

2. Curtea poate cere statului care i-a predat o persoana o derogare de la conditiile prevazute la paragraful 1. Ea furnizeaza, la nevoie, informatii suplimentare conform art. 91. Statele parti sunt abilitate sa acorde o derogare Curtii si trebuie sa depuna eforturi in acest sens.

Art. 102: Folosirea termenilor

In scopurile prezentului statut, se intelege prin: a) predare - faptul pentru un stat de a preda o persoana Curtii, in aplicarea prezentului statut; b) extradare - faptul pentru un stat de a preda o persoana unui alt stat, in aplicarea unui tratat, a unei conventii sau a legislatiei nationale.

CAPITOLUL X: Executare

Art. 103: Rolul statelor in executarea pedepselor cu inchisoarea

1. a) Pedepsele cu inchisoarea sunt executate intr-un stat desemnat de Curte din lista statelor care i-au facut cunoscut ca sunt dispuse sa primeasca condamnatii.

b) Cand declara ca este dispus sa primeasca condamnatii, un stat poate insoti acceptarea de conditii care trebuie sa fie acceptate de Curte si sa fie conforme dispozitiilor prezentului capitol.

c) Statul desemnat intr-o cauza data face cunoscut prompt Curtii daca el accepta sau nu desemnarea.

2. a) Statul insarcinat cu executarea avizeaza Curtea asupra oricarei circumstante, inclusiv asupra realizarii oricarei conditii convenite in aplicarea

paragrafului 1, care ar fi de natura sa modifice sensibil conditiile sau durata detentiei. Curtea este avizata cu cel putin 45 de zile inainte de orice circumstanta de acest tip cunoscuta sau previzibila. In acest termen statul insarcinat cu executarea nu ia nici o masura care ar putea fi contrara obligatiilor sale in virtutea art. 110. b) Daca Curtea nu poate accepta schimbarea circumstantelor vizate la lit. a), ea avizeaza statul insarcinat cu executarea si procedeaza conform art. 104 paragraful 1.

3. Cand isi exercita competenta de desemnare conform paragrafului a), Curtea ia in considerare:

a) principiul conform caruia statele parti trebuie sa imparta raspunderea executarii pedepselor cu inchisoarea, conform principiilor repartizarii echitabile enuntate in Regulamentul de proceduri si de probe;

b) regulile conventionale ale dreptului international, general acceptate, care guverneaza tratamentul detinutilor;

c) opiniile persoanei condamnate;

d) nationalitatea persoanei condamnate; si

e) orice alta circumstanta referitoare la crima, la situatia persoanei condamnate sau la executarea efectiva a pedepsei, susceptibila de a orienta alegerea statului insarcinat cu executarea.

4. Daca nici un stat nu este desemnat conform paragrafului 1, pedeapsa cu inchisoarea este executata intr-o institutie penitenciara comunicata de statul gazda, in conditiile definite in acordul de sediu mentionat la art. 3 paragraful 2. In acest caz cheltuielile aferente executarii pedepsei sunt in sarcina Curtii.

Art. 104: Modificarea desemnarii statului insarcinat cu executarea

1. Curtea poate decide in orice moment sa transfere un condamnat intr-o inchisoare din alt stat.

2. Persoana condamnata de Curte poate in orice moment sa ceara acesteia transferul sau in afara statului insarcinat cu executarea.

Art. 105: Executarea pedepsei

1. Sub rezerva conditiilor pe care eventual un stat le-a formulat, potrivit art. 103

paragraful 1 lit b), pedeapsa cu inchisoarea este executorie pentru statele parti, care nu pot in nici un caz sa o modifice.

2. Curtea are singura dreptul de a se pronunta asupra unei cereri de revizuire a deciziei sale asupra vinovatiei sau pedepsei. Statul insarcinat cu executarea nu impiedica condamnatul sa prezinte o asemenea cerere.

Art. 106: Controlul executarii pedepsei in conditii de detentie

1. Executarea unei pedepse cu inchisoarea este supusa controlului Curtii. Ea este conforma regulilor conventionale internationale general acceptate in materie de tratament al detinutilor.

2. Conditile de detentie sunt reglementate de legislatia statului insarcinat cu executarea. Ele sunt conforme regulilor conventionale internationale general acceptate in materie de tratament al detinutilor. Ele nu pot in nici un caz sa fie nici mai mult nici mai putin favorabile decat cele pe care statul insarcinat cu executarea le rezerva detinutilor condamnati pentru infractiuni similare.

3. Comunicarea dintre condamnat si Curte este libera si confidentiala.

Art. 107: Transferul condamnatului care si-a executat pedeapsa

1. O data pedeapsa executata o persoana care nu este resortisant al statului insarcinat cu executarea poate fi transferata, conform legislatiei statului insarcinat cu executarea, intr-un alt stat care accepta sau este tinut sa il primeasca sau intr-un alt stat care accepta sa il primeasca ca raspuns la dorinta pe care persoana a exprimat-o, de a fi transferata in acest stat, in afara de cazul in care statul insarcinat cu executarea nu autorizeaza aceasta persoana sa ramana pe teritoriul sau.

2. Cheltuielile aferente transferului condamnatului intr-un alt stat, in aplicarea paragrafului 1, sunt suportate de Curte daca nici un stat nu le preia in sarcina sa.

3. Sub rezerva dispozitiilor art. 108 statul de detentie poate, de asemenea, in aplicarea legislatiei sale, sa extradeze sau sa transfere in orice alt mod persoana statului care a cerut extradarea sau predarea sa in scopul judecarii sau executarii unei pedepse.

Art. 108: Limite in materie de urmariri sau de condamnari pentru alte infractiuni

1. Condamnatul detinut de statul insarcinat cu executarea nu poate fi urmarit, condamnat sau extradat catre un stat tert pentru un comportament anterior transferului sau in statul insarcinat cu executarea, in afara de cazul in care Curtea nu a aprobat aceste urmariri, aceasta condamnare sau aceasta extradare la cererea statului insarcinat cu executarea.

2. Curtea statueaza asupra problemei dupa ce l-a ascultat pe condamnat.

3. Paragraful 1 inceteaza sa se aplice daca condamnatul ramane in mod voluntar peste 30 de zile pe teritoriul statului insarcinat cu executarea dupa ispasirea totalitatii pedepsei pronuntate de Curte sau daca el revine pe teritoriul acestui stat dupa ce l-a parasit.

Art. 109: Executarea amenzilor si a masurilor de confiscare

1. Statele parti fac sa se execute pedepsele cu amenda si masurile de confiscare ordonate de Curte in baza cap. VII, fara prejudicierea tertilor de buna-credinta si conform procedurii prevazute de legislatia lor interna.

2. Cand un stat parte nu este in masura sa dea efect ordonantei de confiscare, el ia masuri pentru recuperarea valorii produsului, bunurilor sau activelor a caror confiscare a fost ordonata de Curte, fara prejudicierea drepturilor tertilor de buna-credinta.

3. Bunurile sau produsul vanzarii bunurilor imobiliare sau, dupa caz, a altor bunuri, obtinute de statele parti in executarea unei hotarari a Curtii, sunt transferate Curtii.

Art. 110: Examinarea de Curte a problemei reducerii pedepsei

1. Statul insarcinat cu executarea nu poate elibera persoana detinuta inaintea executarii pedepsei pronuntate de Curte.

2. Curtea are singura dreptul sa decida reducerea pedepsei. Ea se pronunta dupa ce l-a ascultat pe condamnat.

3. Cand persoana a ispasit doua treimi din pedeapsa sau a executat 25 de ani de inchisoare in cazul condamnarii pe viata, Curtea reexamineaza pedeapsa pentru a stabili daca este cazul sa o reduca. Ea nu procedeaza la aceasta reexaminare inaintea acestui termen.

4. La reexaminarea prevazuta la paragraful 3 Curtea poate reduce pedeapsa

daca constata ca una sau mai multe dintre conditiile urmatoare sunt indeplinite:

a) persoana a manifestat, de la inceput si in mod continuu, vointa de a coopera cu Curtea in anchetele si urmaririle efectuate de aceasta;

b) persoana a facilitat spontan executarea deciziilor si ordonantelor Curtii in alte cazuri, in special ajutandu-o sa localizeze activele care fac obiectul deciziilor prin care se dispune confiscarea lor, plata unei amenzi sau o reparatie si care pot fi folosite in favoarea victimelor; sau

c) alti factori prevazuti in Regulamentul de procedura si de probe atesta o schimbare de circumstante evidenta a consecintelor apreciabile de natura sa justifice reducerea pedepsei.

5. Daca la reexaminarea prevazuta la paragraful 3 Curtea stabileste ca nu este cazul sa fie redusa pedeapsa, ea reexamineaza in continuare problema reducerii pedepsei la intervalele prevazute in Regulamentul de procedura si de probe si aplicand criteriile enuntate in acesta.

Art. 111: Evadarea

Daca un condamnat evadeaza de la locul sau de detentie si paraseste statul insarcinat cu executarea pedepsei, acest stat poate, dupa consultarea Curtii, sa ceara statului in care se afla condamnatul sa ii fie predat in aplicarea acordurilor bilaterale sau multilaterale in vigoare sau sa ceara Curtii sa solicite predarea acestei persoane, conform cap. IX. Cand Curtea solicita predarea unei persoane, ea poate sa ceara ca aceasta persoana sa fie predata statului in care ea isi ispaseste pedeapsa sau altui stat pe care il desemneaza.

CAPITOLUL XI: Adunarea statelor parti

Art. 112: Adunarea statelor parti

1. Se constituie o Adunare a statelor parti la prezentul statut.

Fiecare stat parte are in cadrul ei un reprezentant, care poate fi asistat de supleanti si de consilier. Celelalte state care au semnat statutul sau Actul final pot sa participe cu titlu de observatori.

2. Adunarea:

a) examineaza si adopta, daca este cazul, recomandările Comisiei

pregatitoare;

b) da presedintiei, procurorului si grefierului orientari generale pentru administrarea Curtii;

c) examineaza rapoartele si activitatile biroului stabilit in baza paragrafului 3 si ia masurile cerute;

d) examineaza si hotaraste bugetul Curtii;

e) decide, daca este cazul, conform art. 36, sa modifice numarul judecatorilor;

f) examineaza, conform art. 87 paragrafele 5 si 7, orice problema referitoare la necooperarea statelor;

g) se achita de orice alta functie compatibila cu dispozitiile prezentului statut si ale Regulamentului de procedura si de probe.

3. a) Adunarea statelor parti are un birou compus dintr-un presedinte, doi vicepresedinti si 18 membri alesi de ea pe o perioada de 3 ani.

b) Biroul are un caracter reprezentativ, tinand seama indeosebi de principiul repartizarii geografice echitabile si de necesitatea asigurarii unei reprezentari adecvate principalelor sisteme juridice ale lumii.

c) Biroul se reuneste ori de cate ori este necesar, dar cel putin o data pe an. El ajuta Adunarea statelor parti sa se achite de responsabilitatile sale.

4. Adunarea creeaza celelalte organe subsidiare pe care le considera necesare, indeosebi un mecanism de control independent care procedeaza la inspectii, evaluari si anchete cu scopul administrarii Curtii cat mai eficace si mai economic posibil.

5. Presedintele Curtii, procurorul si grefierul sau reprezentantii lor participa, dupa cum se convine, la reuniunile Adunarii statelor parti si ale biroului.

6. Adunarea statelor parti se reuneste o data pe an si, cand circumstantele o cer, ea tine sesiuni extraordinare la sediul Curtii sau la sediul Organizatiei Natiunilor Unite. In afara de cazul in care prezentul statut dispune altfel, sesiunile extraordinare sunt convocate de catre birou fie din oficiu, fie la cererea unei treimi a statelor parti.

7. Fiecare stat parte dispune de un vot. Adunarea statelor parti si biroul se straduiesc in masura posibilitatilor sa adopte deciziile prin consens. In cazul in care consensul nu este posibil si daca prin statut nu se dispune altfel:

a) deciziile asupra chestiunilor de fond sunt luate cu majoritatea de doua treimi a celor prezenti si votanti, majoritatea absoluta a statelor parti constituind cvorumul pentru vot;

b) deciziile asupra chestiunilor de procedura sunt luate cu majoritatea simpla a statelor parti prezente si participante la vot.

8. Un stat parte aflat in intarziere cu plata contributiei sale la cheltuielile Curtii nu poate participa la vot, nici in adunare si nici in birou daca suma arieratelor este egala sau superioara contributiei pe care o datoreaza pentru ultimii doi ani impliniti. Adunarea poate totusi autoriza acest stat sa participe la vot in Adunarea statelor parti si in birou daca ea constata ca aceasta lipsa este datorata unor circumstante independente de vointa acestuia.

9. Adunarea statelor parti adopta propriul sau regulament interior.

10. Limbile oficiale si limbile de lucru ale Adunarii statelor parti sunt cele ale Adunarii generale a Natiunilor Unite.

CAPITOLUL XII: Finantare

Art. 113: Regulamentul financiar si regulile de gestiune financiara

In afara unei dispozitii contrare exprese, toate problemele financiare care se refera la Curte si la reuniunile Adunarii statelor parti, inclusiv ale biroului si ale organelor subsidiare ale acesteia, sunt reglementate de prezentul statut, Regulamentul financiar si de regulile de gestiune financiara adoptate de Adunarea statelor parti.

Art. 114: Reglementarea cheltuielilor

Cheltuielile Curtii si ale Adunarii statelor parti, inclusiv ale biroului si ale organelor subsidiare ale acesteia, sunt reglementate prin preluari din resursele financiare ale Curtii.

Art. 115: Resurse financiare ale Curtii si ale Adunarii statelor parti

Cheltuielile Curtii si ale Adunarii statelor parti, inclusiv ale biroului si organelor

subsidiare ale acesteia, inscrise in bugetul hotarat de Adunarea statelor parti, sunt finantate din urmatoarele surse:

a) contributiile statelor parti;

b) resursele financiare furnizate de Organizatia Natiunilor Unite, sub rezerva aprobarii date de adunarea generala indeosebi in cazul cheltuielilor legate de sesizarea Curtii de catre Consiliul de Securitate.

Art. 116: Contributii voluntare

Fara a se aduce atingere art. 115, Curtea poate primi si utiliza cu titlu de resurse financiare suplimentare contributiile voluntare ale guvernelor, organizatiilor internationale, particularilor, intreprinderilor si ale altor organisme, potrivit criteriilor stabilite in materie de Adunarea statelor parti.

Art. 117: Calculul contributiilor

Contributiile statelor parti sunt calculate dupa un barem de cote-parti convenit, bazat pe baremul adoptat de Organizatia Natiunilor Unite pentru bugetul sau ordinar si adaptat conform principiilor pe care acest barem este fondat.

Art. 118: Verificarea anuala a conturilor

Rapoartele, documentele si conturile Curtii, inclusiv situatiile sale financiare anuale, sunt verificate in fiecare an de un controlor independent.

CAPITOLUL XIII: Clauze finale

Art. 119: Reglementarea diferendelor

1. Orice diferend referitor la functiile judiciare ale Curtii este reglementat prin decizie a Curtii.

2. Orice alt diferend intre doua sau mai multe state parti privind interpretarea sau aplicarea prezentului statut, care nu este rezolvat pe cale de negocieri in 3 luni de la inceperea acestuia, este trimis Adunarii statelor parti. Adunarea statelor parti poate incerca sa rezolve ea insasi diferendul sau sa faca recomandari asupra altor mijloace de a-l reglementa, inclusiv trimiterea la Curtea Internationala de Justitie, in conformitate cu statutul acesteia.

Art. 120: Rezerve

Prezentul statut nu admite nici o rezerva.

Art. 121: Amendamente

1. La expirarea unei perioade de 7 ani incepand de la data intrarii in vigoare a prezentului statut, orice stat parte poate propune amendamente la acesta. Textul propunerii de amendament este supus secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite, care il comunica fara intarziere statelor parti.
2. In cel putin 3 luni de la data acestei comunicari Adunarea statelor parti, la reuniunea urmatoare, decide cu majoritatea membrilor sai prezenti si votanti sa se sesizeze sau nu de aceasta propunere. Adunarea statelor parti poate examina ea insasi aceasta propunere sau sa convoace o conferinta de revizuire daca problema ridicata o justifica.
3. Adoptarea unui amendament la o reuniune a Adunarii statelor parti sau la o conferinta de revizuire cere, daca nu este posibil sa se ajunga la consens, majoritatea de doua treimi a statelor parti.
4. Sub rezerva dispozitiilor paragrafului 5, un amendament intra in vigoare fata de toate statele parti la un an dupa ce sapte optimi dintre ele au depus instrumentele lor de ratificare sau de acceptare pe langa secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.
5. Un amendament la art. 5, 6, 7 si 8 din prezentul statut intra in vigoare fata de Statele Parti care l-au acceptat dupa un an de la depunerea instrumentelor lor de ratificare sau de acceptare. Curtea nu isi exercita competenta in raport cu o crima care face obiectul acestui amendament cand aceasta crima a fost comisa de un resortisant al unui stat parte care nu a acceptat amendamentul pe teritoriul acestui stat.
6. Daca un amendament a fost acceptat de sapte optimi dintre statele parti conform paragrafului 4, orice stat parte care nu l-a acceptat poate sa se retraga din statut cu efect imediat, in pofida prevederilor art. 127 paragraful 1, dar sub rezerva art. 127 paragraful 2, notificand retragerea sa in cel putin un an dupa intrarea in vigoare a acestui amendament.
7. Secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite comunica tuturor statelor parti amendamentele adoptate in cadrul unei reuniuni a Adunarii statelor parti sau ale unei conferinte de revizuire.

Art. 122: Amendamente la dispozitiile cu caracter institutional

1. Oricare stat parte poate propune, in pofida prevederilor art. 121 paragraful 1, amendamente la dispozitiile cu caracter exclusiv institutional ale prezentului statut, si anume art. 35, 36 paragrafele 8 si 9, art. 37, 38, 39 paragrafele 1 (primele doua fraze), 2 si 4, art. 42 paragrafele 4-9, art. 43 paragrafele 2 si 3, art. 44, 46, 47 si 49. Textul oricarui amendament propus este supus secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite sau oricarei alte persoane desemnate de Adunarea statelor parti, care il comunica fara intarziere tuturor statelor parti si celorlalti participanti la adunare.

2. Amendamentele la care se refera prezentul articol, pentru care nu este posibil sa se ajunga la un consens, sunt adoptate de Adunarea statelor parti sau de o conferinta de revizuire cu majoritatea de doua treimi a statelor parti. Ele intra in vigoare fata de toate statele parti dupa 6 luni de la adoptarea lor de adunare sau de conferinta de revizuire.

Art. 123: Revizuirea statutului

1. La 7 ani dupa intrarea in vigoare a prezentului statut, secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite va convoca o conferinta de revizuire cu scopul de a examina orice amendament la prezentul statut. Examinarea va putea sa se refere mai ales, dar nu in mod exclusiv, la lista crimelor prevazuta la art. 5. Conferinta va fi deschisa participantilor la Adunarea statelor parti in aceleasi conditii.

2. In orice moment in continuare, la cererea unui stat parte si in scopurile enuntate la paragraful 1, secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite, cu aprobarea majoritatii statelor parti, va convoca o conferinta de revizuire.

3. Adoptarea si intrarea in vigoare a oricarui amendament la prezentul statut, examinat de o conferinta de revizuire, sunt reglementate de dispozitiile art. 121 paragrafele 3-7.

Art. 124: Dispozitii tranzitorii

Cu toate dispozitiile art. 12 paragraful 1, un stat care devine parte la prezentul statut poate declara ca, pentru o perioada de 7 ani de la intrarea in vigoare a statutului in ceea ce il priveste, el nu accepta competenta Curtii in privinta categoriei de crime prevazute la art. 8, cand se presupune ca o crima a fost comisa pe teritoriul sau de cetatenii sai. El poate in orice moment sa isi retraga aceasta declaratie. Dispozitiile prezentului articol vor fi reexamineate la

conferinta de revizuire convocata conform art. 123 paragraful 1.

Art. 125: Semnare, ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezentul statut este deschis spre semnare tuturor statelor la 17 iulie 1998, la sediul Organizatiei Natiunilor Unite pentru alimentatie si agricultura, din Roma. El ramane deschis pentru semnare pana la 17 octombrie 1998 la Ministerul Afacerilor Externe al Italiei, la Roma, iar dupa aceasta data, pana la 31 decembrie 2000, la sediul Organizatiei Natiunilor Unite de la New York.

2. Prezentul statut este supus ratificarii, acceptarii sau aprobarii statelor semnatare. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse pe langa secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.

3. Prezentul statut este deschis aderarii tuturor statelor. Instrumentele de aderare vor fi depuse pe langa secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.

Art. 126: Intrarea in vigoare

1. Prezentul statut va intra in vigoare in prima zi a lunii care urmeaza celei de-a saizecea zi dupa data depunerii celui de-al saizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare pe langa secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.

2. Fata de fiecare stat care ratifica, accepta sau aproba prezentul statut sau adera la acesta dupa depunerea celui de-al saizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, statutul intra in vigoare in prima zi a lunii care urmeaza celei de-a saizecea zi dupa depunerea de catre acest stat a instrumentului sau de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Art. 127: Retragere

1. Orice stat parte poate, pe cale de notificare scrisa adresata secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite, sa se retraga de la prezentul statut. Retragerea are efect dupa un an de la data la care notificarea a fost primita, daca aceasta nu prevede o data ulterioara.

2. Retragerea nu scuteste statul de obligatiile puse in sarcina sa de prezentul statut atunci cand el era parte la acesta, inclusiv de obligatiile financiare aferente, si nu afecteaza nici cooperarea stabilita cu Curtea cu ocazia anchetelor si procedurilor penale fata de care statul avea obligatia de a

coopera înainte de data la care retragerea a avut efect. Retragerea nu afectează cu nimic urmărirea examinării cauzelor cu care Curtea era deja sesizată înainte de data la care urmărirea avea efect.

Art. 128: Texte de referință

Originalul prezentului statut, ale cărui texte în engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă au aceeași valoare, va fi depus pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va remite copie certificată pentru conformitate tuturor statelor.

Drept care subsemnatii, legal împuterniciți de guvernul respectiv, am semnat prezentul statut.

Intocmit la Roma la 17 iulie 1998.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 211 din data de 28 martie 2002